საქართველოს რესპუბლიკა

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს ორგანო

გამოდის 1990 წლის დეკემბრიდან. № 146-147 (167) შაბათი, 27 ივლისი, 1991 წელი ფასი 15 კაპიკი

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის გრძანებულება

დასავლეთ საქართველოში მომხდარი მიწისძვრისაგან ათასობით უსახლკაროდ დარჩენილი ქართული ოჯახების დასაბინავებლად ყველა საცხოვრებელი ფონდის მაქსიმალურად გამოყენების მიზნით სამცხე-ჯავახეთში (ნინოწმინდის, ახალქალაქის, ასპინძის; ადიგენის და ახალციხის რაიონები) აუცილებლად მიმაჩნია დროებითი საგანგებო შტაბის შექმნა. ამასთან დაკავშირებით **გრძანდები:**

1. იმის გამო, რომ 1991 წლის 29 აპრილს დასავლეთ საქართველოში მიწისძვრის შედეგად დაინგრა საცხოვრებელი ბინებისა და ნაგებობათა 90% და უსახლკაროდ დარჩა მრავალი ათასი ადამიანი, ამასთან ერთად საქართველოს რესპუბლიკა იმყოფება კრემლის მიერ პოლიტიკურ-ეკონომიკურ ბლოკადაში და რესპუბლიკას არ გააჩნია სახლების შენებლობის საშუალება, უსახლკაროდ დარჩენილი ქართული ოჯახების ოპერატიულად დასაბინავებლად საცხოვრებელი ფონდების მაქსიმალურად, გამოყენების მიზნით სამცხე-ჯავახეთში (ნინოწმინდის, ახალქალაქის, ასპინძის, ადიგენისა და ახალციხის რაიონებში) შეიქმნას დროებითი საგანგებო შტაბი, რომელიც უზრუნველყოფს მოსახლეობისაგან სახლებისა და პირუტყვის შეძენას, შესყიდულ სახლებში მიწისძვრის შედეგად დაზარალებული ოჯახების ჩასახლებას, მათ ჩაწერას, და შრომითი მოწყობის საკითხებს.

2. სამცხე-ჯავახეთში (ნინოწმინდის, ახალქალაქის, ასპინძის, ადიგენისა და ახალციხის რაიონებში) მოსახლეობისაგან სახლების შესყიდვას აწარმოებს მხოლოდ დროებითი საგანგებო შტაბი.

3. ამ რაიონების ტექნიკურ ინვენტარიზაციის ბიუროებს და სანოტარო კანტორებს აეკრძალოს სხვა ორგანიზაციებისა და პიროვნებების მიერ შესყიდული სახლების გაფორმება-დაკანონება, წინაღმდეგ შემთხვევაში მათ მიმართ აღძრული იქნება სისხლის სამართლის საქმე.

4. დაევალოს შინაგან საქმეთა, საყოფაცხოვრებო მომსახურებისა და კომუნალური მეურნეობის, იუსტიციის სამინისტროებს, რესპუბლიკის პროკურატურას სახლების შესყიდვისა და მოსახლეობის ჩასახლების კანონიერების დაცვის მიზნით მიავლინოს თავისი წარმომადგენლები დროებითი საგანგებო შტაბის განკარგულებაში.

5. დაევალოს ნინოწმინდის, ახალქალაქის, ასპინძის, ადიგენისა და ახალციხის კოლეგიურნეობებისა და მეურნეობების ხელმძღვანელობას დროებითი საგანგებო შტაბის მიერ წარმოდგენილი ოჯახების სამუშაოთი დაკმაყოფილება.

6. დაევალოს ნინოწმინდის, ახალქალაქის, ასპინძის, ადიგენისა და ახალციხის შინაგან საქმეთა განყოფილებებს დაუყოვნებლივ მოაგვაროს საგანგებო დროებითი შტაბის მიერ წარმოდგენილი სტიქიით დაზარალებული ოჯახების ჩაწერის საკითხები და კონტროლი დააწესონ მათი უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად.

7. დაევალოს საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობას:

ა. უზრუნველყოს დროებითი საგანგებო შტაბი ბინების შესყიდვისათვის საჭირო თანხებით;

ბ. დროებით საგანგებო შტაბს გამოუყოს შტაბის თავმჯდომარის, მოადგილის, მდივან-მემანქანის და მძღოლის საშტატო ერთეულები;

გ. სახლების შესყიდვისა და ოჯახების ჩასახლების ოპერატიული ორგანიზებისათვის დროებით საგანგებო შტაბს გამოუყოს 2 ავტომანქანა.

8. დაევალოს ნინოწმინდის, ახალქალაქის, ასპინძის, ადიგენისა და ახალციხის რაიონების პრეფექტურებს ყოველგვარი დახმარება აღმოუჩინონ დროებით საგანგებო შტაბს აღნიშნულ საქმიანობაში.

9. სამცხე-ჯავახეთის დროებითი საგანგებო შტაბი ემორჩილება მხოლოდ საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტს.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი
ზვიად გამსახურდია.

თბილისი. 1991 წლის 26 ივლისი.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის

გრძანებულება

ვ. ბ. სანიკიძის ბოლნისის რაიონის პრეფექტად დანიშვნის შესახებ

დანიშნოს ვალერ ბიჭიკოს ძე სანიკიძე ბოლნისის რაიონის პრეფექტად.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი
ზვიად გამსახურდია.

თბილისი. 1991 წლის 26 ივლისი.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო

დადგენილება

ატომური იარაღის გაუვრცელებლობის ხელშეკრულების შესახებ

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო **ადგენს:**

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო და საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობა აცხადებენ, რომ უერთდებიან ატომური იარაღის გაუვრცელებლობის შესახებ 1968 წლის 1 ივლისის ხელშეკრულებას და თავიანთ საქმიანობაში განუხრელად იხელმძღვანელებენ მასში ჩამოყალიბებული დებულებებით.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე
აკაკი ასათიანი.

თბილისი. 1991 წლის 25 ივლისი

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო

დადგენილება

საქართველოს რესპუბლიკისა და აზერბაიჯანის რესპუბლიკის მეგობრობისა და კეთილმეზობლობის ხელშეკრულების რატიფიკაციის შესახებ

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო **ადგენს:**

რატიფიცირებულ იქნეს 1991 წლის 12 ივლისს ქ. თბილისში საქართველოს რესპუბლიკასა და აზერბაიჯანის რესპუბლიკას შორის დადებული მეგობრობისა და კეთილმეზობლობის ხელშეკრულება.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე
აკაკი ასათიანი.

თბილისი. 1991 წლის 25 ივლისი.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო

მიმართვა

აზერბაიჯანის რესპუბლიკისა და სომხეთის რესპუბლიკის პარლამენტებისადმი

1991 წლის 25 ივლისს საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს მიერ რატიფიცირებულ იქნა ხელშეკრულება ატომური იარაღის გაუვრცელებლობის შესახებ.

აზერბაიჯანის რესპუბლიკასა და სომხეთის რესპუბლიკის პარლამენტებს მოგმართავთ წინადადებით გაეცნიოლთ საკითხი ზემოაღნიშნული დოკუმენტის რატიფიკაციის შესახებ. ამ საკითხის დადებითად დადგენა იქნება მომავალში ამიერკავკასიის რეგიონის უბირთვო ზონად გამოცხადების გზაზე. იგი მნიშვნელოვნად შეუწყობს ხელს კავკასიასა და მთელს რეგიონში მშვიდობის განმტკიცებასა და მდგომარეობის სტაბილურობას, აგრეთვე ჩვენი სახელმწიფოების დიპლომატიურ აღიარებას მთელ მსოფლიოში.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო
თბილისი.
1991 წლის 25 ივლისი.

ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს არჩევნების ცენტრალურმა საარჩევნო კომისიამ უზენაესი საბჭოს შემადგენლობიდან ვადაზე ადრე გასული დეპუტატის ნაცვლად რეგისტრაციაში გაატარა მარტვილის №96 საარჩევნო ოლქში 1991 წლის 21 ივლისს არჩეული დეპუტატი — მარკოზია არკადი ივლიანეს ძე, სრულიად საქართველოს წმინდა ილია მართლის საზოგადოების წევრი, დაბადებული 1930 წელს, პოლიტიკური ბლოკის „მრგვალი მაგიდა — თავისუფალი საქართველოს“ ცხუმი-აფხაზეთის რეგიონალური ორგანიზაციის სპიკერი, მცხოვრები ქალაქ გაგრაში.

(საკინფორმი).

ვაჟა-ფშაველა—130

კიდევაც ვნახავ გაზაფხულს

(ნაწყვეტი)

კიდევაც ვნახავ გაზაფხულს,
ყელ-მოღერებულს იასა,
ხიკვდილის ხიცოცხლედ მქცეველსა,
იმის ხიტურფეს ღვთიანსა,
ამწვანებულსა მთა-ბარსა,
დამწყაზრულს ყვავილიანსა.

კიდევაც ვნახავ ცა სხეიდეს,
თოვლის წინ წვიმა ცვიოდეს,
ანოყიერებდეს მიწასა,
მდინარეები ხვეიოდეს,
აღარვინ იტანჯებოდეს
და აღარცვიხა ბზიოდეს;
სიმართლის გამარჯვებასა
მთაზე არწივი ყიოდეს,
მეც მას ბანს ვეუბნებოდე,
ვული აღარა მტკიოდეს.

ეძღვნება საქართველოს პირველ პრეზიდენტს

კვირას, 28 ივლისს ამშ მოქალაქის ნუგზარ შარიას მონაწილეობით გაიმართება საღამო-კონცერტი, რომელიც ეძღვნება საქართველოს რესპუბლიკის პირველ პრეზიდენტს. ზვიად გამსახურდიას.

კონცერტი გაიმართება თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის ეროვნულ თეატრში. დასაწყისი 19 საათსა და 30 წუთზე.

შემოსავალი გადაირიცხება მწყსმყრით დაზარალებულთა დახმარების ფონდში.

ეს იქნება ბატონ ნუგზარ შარიას შემოქმედებითი აღსარება მშობელი ერისა და ქალაქის წინაშე. მისი შესრულებით იქნერდება აგრეთვე ქართული და უცხოური სიმღერები.

ბილეთები იყიდება ოპერის თეატრის სალაროებში.

ოპერის თეატრის ადმინისტრაცია

ჩრდილოეთ ოსეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარეს ა. ხ. გალაზოვს

ბატონო თავმჯდომარე!

როგორც ცნობილია, ქართული საზოგადოებრიობა დიდად შეწუხებულია ისტორიული შიდა ქართლის გაჰიანურებული კონფლიქტით. არის მსხვერპლი, არიან ლტოლვილნი როგორც ქართველ, ისე ოს მოსახლეობის შორის. მიუხედავად იმისა, რომ ამ ბოლო ხანს კონფლიქტის მშვიდობიანი მოგვარების გზები დისახა, გარკვეული ძალები მაინც ცდილობენ ჩაშალონ ყოველგვარი მოლაპარაკება, რომელიც ქართულ მხარეს ყოველთვის ჰქონდა, და ახლაც ამას ესწრაფვის. ჩვენ, როგორც ისტორიულად ჩამოყალიბებულმა მეზობელმა ქვეყნებმა, უნდა შევძლოთ ურთიერთობის მოგვარება და გარკვეული დროის შემდეგ კეთილმეზობლობის აღდგენა. ამას დღესვე უნდა ჩავუყაროთ საფუძველი. ბოლშევიკური ჯარების აგრესიის შემდეგ, რასაც თან მოჰყვა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთელი ტერიტორიის ოკუპაცია, შეიქმნა „სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი“, 1922 წლის 20 აპრილს სახალხო კომისართა საბჭოს № 2 სპეციალური დეკრეტით დაუსტდა ოლქის პოლიტიკური სტატუსი და ტერიტორია, მის დედაქალაქად გამოცხადდა ქალაქი ცხინვალი, რომელიც მაშინ ჯერ კიდევ ქართველებით იყო დასახლებული. შემდეგ სხვადასხვა დროს პირდაპირი წაქეზებით და სამხედრო ძალის დახმარებით ცდილობდნენ ოლქის პოლიტიკური სტატუსი შეეცვალათ საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიული მთლიანობით დარღვევის ხარჯზე. ასეთი მისწრაფების ბოლო გამოვლინება იყო სამხრეთ ოსეთის სუვერენიტეტის დეკლარაცია, რომელიც 1990 წლის 20 სექტემბერს მიიღო „სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის“ სახალხო დეპუტატთა საოლქო საბჭომ. იმავე დღეს გადაწყდა ავტონომიური ოლქი „სამხრეთ ოსეთის საბჭოთა დემოკრატიულ რესპუბლიკად“ გადაუქციათ. 1990 წლის 21 სექტემბერს უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმმა თავისი დადგენილებით ბათილად ცნო აღნიშნული აქტები. მიუხედავად ამისა, 16 ოქტომბერს „რესპუბლიკის აღმასრულებელი კომიტეტი“ შეიქმნა და არჩევნები დაინიშნა. საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესმა საბჭომ 22 ნოემბერს ეს დადგენილება ბათილად ცნო და ოსთა მხარე გააფრთხილა, რომ პასუხისმგებლობა დაეკისრებოდა ასეთი აქციებისათვის. მაგრამ 1990 წლის 9 დეკემბერს ყოფილი „სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის“ ტერიტორიაზე მაინც გაიმართა ანტიკონსტიტუციური, უკანონო არჩევნები, რომელიც სახელმწიფოს მთლიანობის წინააღმდეგ იყო მიმართული. რამდენადაც საქართველოს სახელმწიფო ხელისუფლება არასოდეს არ შეურიგდება მისი ტერიტორიული მთლიანობის ხელყოფას, 1990 წლის 11 დეკემბერს საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესმა საბჭომ მიიღო დადგენილება „სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის გაუქმების შესახებ“, რომელმაც აღადგინა ისტორიული სამართლიანი და ღირსეული პასუხი გასცა იმათ, ვინც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის დარღვევას ცდილობს. ოსთა მხარის შემდგომმა მოქმედებამ პროვოკაციულად გაამწვავა კონფლიქტი, რომელიც დღეს გვაქვს. საქართველო-ოსეთის შემდგომ ურთიერთობას საფუძვლად უნდა დაედოს საქართველოს რესპუბლიკის, როგორც სუვერენული სახელმწიფოს; ტერიტორიული მთლიანობის ცნობა, რომლის მთელ ტერიტორიაზეც ვრცელდება საქართველოს უზენაესი საბჭოს და რესპუბლიკის პრეზიდენტის კანონებისა და სხვა ნორმატიული აქტების მოქმედება. დღეს კი დიდად გასაკვირია ის, რომ ოსთა ისტორიულ სამშობლოს „ჩრდილოეთ ოსეთის ავტონომიურ რესპუბლიკას“ უწოდებენ. ნება მიბოძეთ შეგახსენოთ, რომ 1918 წლის მარტში პიატიგორსკში, თერგისპირა ხალხთა II ყრილობაზე, გამოცხადდა თერგის საბჭოთა რესპუბლიკა რუსეთის სფსრ შემადგენლობაში. 1919 წლის იანვარ-თებერვალში ოსეთი ხელთ იგდო დენიკინმა, მაგრამ 1920 წლის მარტის მიწურულს კვლავ საბჭოთა ხელისუფლება დამყარდა. 1921 წელს მთიელთა ასსრ შემადგენლობაში შეიქმნა ვლადიკავკაზის (ოსეთის) ოკრუგი. 1924 წლის 7 ივლისს ეს ოკრუგი ოლქად, 1931 წლის დეკემბერში კი ავტონომიურ საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკად გადაკეთდა. მართალია, ამ დროისათვის საბჭოთა რუსეთისაგან ოკუპირებულ საქართველოს ტერიტორიაზე უკვე არსებობდა ეგრეთ წოდებული სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი, მაგრამ ისტორიული და პოლიტიკური სამართლიანობის აღდგენის შემდეგ, როცა საქართველოს კანონიერმა ხელისუფლებამ გააუქმა უცხო სახელმწიფოს აგრესიის ერთ-ერთი შედეგი, ისტორიული ოსეთის „ჩრდილოეთ ოსეთად“ მონათვლა სხვა არა არის რა, თუ არა ისტორიული ნონსენსი. ყოველივე ზემოხსენებული ერთ-ერთი ყველაზე დიდი დაბრკოლება იქნება ჩვენს შემდგომ ურთიერთობაში, და გთხოვთ, მომავალში გაითვალისწინოთ ეს თქვენს საკანონმდებლო საქმიანობაში.

ბატონო თავმჯდომარე! თუ ჩვენ სავსებით გვესმის სტიქიური უბედურების შედეგად დაზარალებულ თანამემამულეთა დახმარება, რომელსაც თქვენ უწევთ, ქართველი ხალხის გაკვირვებას და უკიდურეს აღშფოთებას იწვევს, როცა თქვენ ხელს უწყობთ თვითმარქვია „საოლქო კომიტეტებს“, რაც, ვიმეორებ, აბრკოლებს ვითარების შემდგომ ნორმალიზაციას. სუვერენული სახელმწიფო თავისი საშინაო საქმეებში ჩარევას ვერ შეურიგდება. ამიტომ მოვითხოვ თქვენგან, აღადგინოთ თქვენი ქვეყნის ისტორიული სახელწოდება— „ოსეთი“, ნაცვლად „ჩრდილოეთ ოსეთისა!, აგრეთვე აღარ ცნოთ უკანონო „სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი“ და მისი „საოლქო კომიტეტი“.

გთხოვთ, თქვენი შემგომი მოქმედებისას. გაითვალისწინოთ ჩვენი წინადადებანი. დარწმუნებული ვარო, რომ, თუ ერთმანეთს შევუთანხმებთ გონივრულ მოქმედებას, ერთობლივი ძალისხმევით დავძლევთ დაპირისპირებას და კონფლიქტს. თუ დაკმაყოფილდა ყოველივე ზემოთქმული, ჩვენ შევძლებთ ისეთი კეთილმეზობლური ურთიერთობის აღდგენას, როგორის ღირსნიც არიან ჩვენნი ხალხები და ჩვენი სახელოვანი წინაპრები.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი
ზვიად გამსახურდია.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტს ბატონ ზვიად გამსახურდიას

ბატონო პრეზიდენტო! საქართველოს დღევანდელი პოლიტიკური და ეკონომიკური მდგომარეობის მიუხედავად, ქ. თბილისის საკავშირო დაქვემდებარების სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანება „საქელექტროშედეღების“ თანამშრომლები იძულებული ვართ მოგმართოთ იმის გამო, რომ ჩვენი ქარხნის დირექტორი რობერტ სულაძე აშკარად და დაუფარავად ღალატობს ქართველ ხალხს. ამის ფაქტები იდრე მრავლად იყო ცნობილი ჩვენი ეროვნულ-გამათავისუფლებელი მოძრაობისათვის, პირადად თქვენთვის. მხოლოდ ერთ ფაქტს გავიხსენებთ, რომელიც 1989 წლის 7 აპრილს მოხდა. ქარხნის წინ შეკრებილ ახალგაზრდებს რობერტ სულაძე მოურიდებლად მიუვარდა, გინებით გამოსტაცა დროშა ირაკლი არბოლიშვილს, დაბი და ტარის ნატეხებით დაერია ირგვლივ მდგომთ, ბოლო სოსო ორჯონიკიძეს ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა. შემდეგ გამოუძახა მილიციის რაზმებს ხალხის დასარბევად. ხალხსა და მისნაირ. „აქტივისტებს“ შორის გვიანობამდე გაგრძელდა შეხლა-შემოხლა.

რ. სულაძე თავისი ბუნებით და ძველ-რნილში გაჯდარი კომუნისტური მორალით ყოველთვის იყო და დარჩება ეროვნული მოძრაობის აქტიურ მოწინააღმდეგედ, თავისი გარემოცვით დაწყებული ჯ. პატიაშვილიდან და დამთავრებული რაიკომის მდივნებით. მის მიერ გატარებულმა რეპრესიებმა ქარხანაში ჩაკლეს ეროვნული მოძრაობის ბირთვი. ფაქტად ისიც კმარა, თუ რა მეთოდებით დევნიდა 1983 წლიდან მოყოლებული სოსო ორჯონიკიძეს, ეროვნულ-გამათავისუფლებელი მოძრაობის მონაწილეს 1977-78 წლებიდან. ეს ცნობილია მთელი ქარხნის მუშებისათვის და ინჟინრებისათვის.

აქტიური კომუნისტი, დღესაც აქტიურად იბრძვის ძველი რეჟიმის აღსადგენად. სიხარულით შეხვდა 9 აპრილს ხოცვა-ყლეტას — „ეს რა გეგონათ, გაპატიებდნენ?“, ლიტვის ტრაგედიას — „აქაც მალე მოვლენ!“, ეკონომიკურ ბლოკადას— „საქართველოს არაფერი აქვს და არც ექნება“ ამათ ხელში“. ყოველივე ეს ხელს უწყობს დაპირისპირებას სხვადასხვა ეროვნების მუშებს შორის და აღწევს იმ მიზანს, რომ კიდევ მეტად დაექვემდებაროს მოსკოვის ბრძანებებს.

ჩვენი მუშა-მოსამსახურეები იმედს გამოვთქვამთ, რომ საბოლოოდ გაიმარჯვებს ჩვენი სიმართლე და მოღალატეს საკადრისს მივაგებთ. რ. სულაძეს არ გააჩნია მორალური უფლება ხელმძღვანელობდეს ჩვენს ქარხანას.

ბატონო პრეზიდენტო! პატივცემულო ზვიად! ჩვენ გვჯერა თქვენი, ჩვენ გვჯერა თავისუფალი და აღორძინებული საქართველოსი; ჩვენ გვსურს ამოუდგეთ ჩვენს თანამემამულეებს მხარში. დარწმუნებული ვართ, რომ საქართველოს ეროვნული დროშის, მომავალ ბრძოლებში ჩვენი სიწმინდის შემბღალავს საკადრისი მიეზღვება, რათა შემდეგ ველარავინ გაბედოს საქართველოს ერთიანობის და სიმბოლოს ხელყოფა და საქართველოს ღალატი.

რ. ტიკარაძე, ვ. ბოგველია, თ. ნიკოლაიშვილი და სხვ.

გაკვეთილი

ამ წერილში ბათუმის ერთ-ერთ მსხვილ საწარმოზე მინდა გიამბოთ. იმ საწარმოზე, რომელსაც თავისი ეკონომიკური პოტენციალით რესპუბლიკისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს. წინათ საწარმოს ბათუმის ცენტრალური გადასატვირთი ნავთობბაზა ერქვა.

იდრე საწარმო საკავშირო დაქვემდებარების იყო და თავის თავს არ ეკუთვნოდა. მთელი მოგებიდან და ძირითადი საბრუნავი თანხიდან საწარმოს, რომელიც თითქმის ერთი საუკუნისაა, იმდენიც კი არ რჩებოდა, მორალურად და ტექნიკურად ამორტიზებული მანქანა-დანადგარები, ავზები და სხვა ძირითადი საშუალებები განეახლებინა.

მას შემდეგ, რაც საქართველო დამოუკიდებლობის გზას დაადგა, ბათუმის ცენტრალური გადასატვირთი ნავთობბაზის წინაშე ახალი ამოცანები დაისახა. ხელმძღვანელობამ შეიმუშავა სამოქმედო გეგმა, რომელიც ითვალისწინებდა საწარმოს აღჭურვას თანამედროვე უცხოური ტექნიკით, წარმოების გაფართოებას, საერთაშორისო ასპარეზზე დამოუკიდებლად გასვლას. რესპუბლიკაში რაც შეიძლება მეტი ვალუტის შემოტანას.

ასე დაიწყო სიახლეები. პირველ ყოვლისა, ცენტრალური გადასატვირთავი ნავთობბაზის ნაცვლად საწარმოს ნავთობპროდუქტების გადატვირთვის სახელმწიფო საწარმოო ფაერთიანება, შემოკლებით „ბათნავთობმპექსი“ ეწოდა. უფლება მიეცა კონტაქტები დაემყარებინა და გარიგებოდა უცხოეთის ქვეყნებს და კომპანიებს.

საამისოდ გადაიდგა პირველი ნაბიჯები. წარმატება იმანაც განაპირობა, რომ „ბათნავთობმპექსს“ სათავეში უდგას პრაქტიკული და ცხოვრებისეული გამოცდილების მქონე ასლან ბერიძე, მის სახელთანაა დაკავშირებული საწარმოს მრავალი ტექნიკური სიახლე.

ბათუმში ნედლეული შემოდის ბაქოდან, ვოლგოგრადიდან და სხვა სამრეწველო ცენტრებიდან. პროდუქციია იგზავნება სახგეგმის შესაბამისად. „ბათნავთობმპექსმა“ დაგარების ექსპლოატაცია ეკოლოგიური თვალსაზრისითაც გაუმარჯლებელია. ამ საკითხების გადაწყვეტას სპირდებოდა მილიონობით დოლარი. „ბათნავთობმპექსში“ დაიბადა იდეა უცხოეთის რომელმე ეკონომიკურად ძლიერ ფირმასთან ერთად შექმნილიყო „გერთიანებული საწარმო. იდეა მოიწონა აჭარის მინისტრთა საბჭომ. საერთაშორისო არხების საშუალებით ბათუმელებს თავისი საასახური შესთავაზეს ჰოლანდიის, ბელგიის, საბერძნეთის, გერმანიის, ამერიკის შეერთებული შტატებისა და სხვა ქვეყნის ფირმებმა. „ბათნავთობმპექსის“ მესვეურებს თვალი ბელგიის ფირმებისკენ ეჭირათ, იცოდნენ მათი ტექნიკური და ფინანსური შესაძლებლობები. მაგრამ აჭარის მინისტრთა საბჭოში გადაწყვიტეს, პარტნიორად აეყვანათ ამერიკული ფირმა „ვენდი ტრეიდინგ კომპანი“.

სამწუხაროდ, ამერიკული ფირმის წარმომადგენლები ისე მოიწვიეს, წინასწარ არ შეუსწავლიათ მათი ტექნიკური და ფინანსური შესაძლებლობები.

„ვენდი ტრეიდინგ კომპანიის“ პრეზიდენტმა ვანდერ პუტმა ადგილობრივ ხელისუფალთ აღუთქვა, რომ არ შემოფარგლებოდნენ საწარმოს რეკონსტრუქციით, შემოზიდავდნენ ელექტრომოწყობილობას, სამედიცინო აპარატურას, მოაწყობდნენ სახალხო მოხმარების საგნების წარმოება-რეალიზაციას, კონტაქტებს დაამყარებდნენ მსოფლიოს ფირმებთან. როგორც ჩანს მან აჭარის მინისტრთა საბჭოში დაუჯერეს, ხელი ხელს მისცეს და ისე აქმედდნენ, საქმეში უფრო ღრმად არ ჩაუხედავთ.

სანამ ფირმა „ვენდი ტრეიდინგ კომპანიის“ ავანჩიავას გაარკვევდნენ დაიწყო საქმის ორგანიზაციული მხრის მოგვარება. აჭარის მინისტრთა საბჭომ ერთობლივი საწარმოს შექმნის საკითხი შეათანხმა ზემდგომ ორგანოსთან. თბილისში 1 შეიმუშავეს ერთობლივი საწარმოს სამოქმედო წესდება-მოვალეობა.

ასე შეიქმნა ერთობლივი საწარმო, რომელსაც „პონტო“ ეწოდა.

ერთობლივი საწარმოს შექმნის შესახებ აჭარის მინისტრთა საბჭოს შეამდგომლობა 1991 წლის 4 მარტს დაამტკიცა საქართველოს მინისტრთა საბჭომ. ამის შემდეგ საქართველოს ფინანსთა სამინისტრომ „პონტო“ შეიტანა ერთობლივ საწარმოთა რეესტრში.

„პონტოს“ ოქმებში ვკითხულობთ, რომ 5 კაცის შემადგენლობით შეიქმნა ერთობლივი საწარმოს სამმართველო. შეთანხმების შესაბამისად სამმართველოში სამი კაცი საქართველოს წარმომადგენელია, ორი ამერიკისა. პირველ ნაბიჯს მოჰყვა მეორეც, ერძოდ, თბილისში შეიქმნა „პონტოს“ ფილიალი. მათ იტვირთეს ზოგიერთი საქმანი ქაღალდის წარმოება. ხელშეკრულებისა და გარიგებების ტექსტის შედგენა და იმ ელექტრომოწყობილობების „წყობა-გასაღება, რომლებიც პარტნიორის დახმარებით უცხოეთიდან უნდა მიეღოთ.

ერთობლივი საწარმოს საბრუნავი თანხა პირველ ეტაპზე განისაზღვრა 10 მილიონი დოლარით. ამ ფირმა „ვენდი ტრეიდინგ კომპანიის“ ანგარიშზე ერიცხებოდა 6 მილიონი უნდა შეეტანა „ბათნავთობმპექსს“, დანარჩენი ამერიკულ ფირმას „ვენდი ტრეიდინგ კომპანის“.

გარიგების მიხედვით, კომპანიამ პირველ ივნისამდე უნდა ჩამოერიცხა 1 მილიონი დოლარი პარალელურად თბილისში უნდა გამოეგზავნა 1 მილიონი დოლარის ღირებულების სხვადასხვა მოწყობილობის ხელსაწყოები, მათ შორის 710 ცალი ასაწყობი კომპიუტერი. გარდა ამისა, 15 ივნისამდე ევროპის რომელმე ბანკში „პონტოს“ სახელზე უნდა ჩაერიცხა 2 მილიონი დოლარი. ასევე, 15 ივნისამდე „ვენდი ტრეიდინგ კომპანის“ უნდა წარმოედგინა ერთობლივი საწარმოს მთავარი საამქროს რეკონსტრუქციის პროექტი.

ვინ მოთვლის, რამდენი დრო და ენერგია დაიკარგა მოლაპარაკების, დეტალების განხილვის, საქმიანი ქაღალდების და გარიგებების გაფორმებაზე. ბათუმელები მოუთმენლად ელოდნენ ამერიკელი კომპანიონებისაგან აღებული ვალდებულებების შესრულებას. გავიდა ყველა დათქმული დროც...

ივნისის ბოლოს ოფიციალური წყაროდან ცნობილი გახდა, რომ ფირმა „ვენდი ტრეიდინგ კომპანი“ ეკონომიურად არ იყო ძლიერი გაერთიანება, თუმცა არც მისი პრეზიდენტი, რომელიც ოქროს მთებს პირდებოდა მასპინძლებს, საქმიან წრეებში კარი ავტორიტეტით არ სარგებლობდა. კომპანია კრახის პირას ყოფილა მისული და დიდ საქმეში კაპიტალდაბანდების საშუალებაც არ ჰქონდა.

ბუნებრივია ისმება კითხვა, ის პირები, რომლებმაც რეკომენდაცია გაუწიეს ფირმა „ვენდი ტრეიდინგ კომპანის“, რატომ არ დაინტერესდნენ, ვისთან ჰქონდათ საქმე? რა აუცილებლობით იყო გამოწვეული თბილისში „პონტოს“ ფილიალის გახსნა და სხვა მოწყობილობების რეალიზაცია.

ცხადია, ასეთი დიდი საქმე, რომელიც ეროს ინტერესებს ეხება, ერთპიროვნულად არ უნდა გადაწყვეტილიყო. დაიკარგა ძვირფასი დრო, მთელი ნახევარი წელი. თუმცა ისიც უნდა ვთქვათ, რომ გულგასატეხი არაფერია. „ბათნავთობმპექსის“ ხელმძღვანელობამ უკვე ოფიციალურად დასვა საკითხი, ჩამოშოროს საეჭვო პარტნიორი. ეს გადაწყვეტილება ფირმა „ვენდი ტრეიდინგის“ მესვეურებსაც აცნობეს.

მალე ბათუმელებს ახალი, საიმედო ფირმა ამოუდგება მხარში. უკვე მიმდინარეობს მოლაპარაკება. ნოგჯერ მწარე გაკვეთილიც სასარგებლოა.

მიხეილ ბორბილაძე.
„საქართველოს რესპუბლიკის“ სპეც. კორ.

რატომ ჩაიშალა გარიგება?

ბოლოს წესრიგში ბათუმის ერთ-ერთ მსხვილ საწარმოზე მინდა გიამბოთ. ამ საწარმოზე, რომელსაც თავისი ეკონომიკური პოტენციალით რესპუბლიკისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს. წინათ საწარმოს ბათუმის ცენტრალური გადასატვირთი ნავთობბაზა ერქვა.

ადრე საწარმო საკავშირო დაქვემდებარების იყო და თავის თავს არ ეკუთვნოდა. მთელი მოგებიდან და ძირითადი საბრუნავი თანხიდან საწარმოს, რომელიც თითქმის ერთი საუკუნისაა, იმდენიც კი არ რჩებოდა, მორალურად და ტექნიკურად ამორტიზებული მანქანა-დანადგარები, ავზები და სხვა ძირითადი საშუალებები განეახლებინა.

მას შემდეგ, რაც საქართველო დამოუკიდებლობის გზას დაადგა, ბათუმის ცენტრალური გადასატვირთი ნავთობბაზის წინაშე ახალი ამოცანები დაისახა. ხელმძღვანელობამ შეიმუშავა სამოქმედო გეგმა, რომელიც ითვალისწინებდა საწარმოს აღჭურვას თანამედროვე უცხოური ტექნიკით, წარმოების გაფართოებას, საერთაშორისო ასპარეზზე დამოუკიდებლად გასვლას. რესპუბლიკაში რაც შეიძლება მეტი ვალუტის შემოტანას.

ასე დაიწყო სიახლეები. პირველ ყოვლისა, ცენტრალური გადასატვირთავი ნავთობბაზის ნაცვლად საწარმოს ნავთობპროდუქტების გადატვირთვის სახელმწიფო საწარმოო ფაერთიანება, შემოკლებით „ბათნავთობმპექსი“ ეწოდა. უფლება მიეცა კონტაქტები დაემყარებინა და გარიგებოდა უცხოეთის ქვეყნებს და კომპანიებს.

საამისოდ გადაიდგა პირველი ნაბიჯები. წარმატება იმანაც განაპირობა, რომ „ბათნავთობმპექსს“ სათავეში უდგას პრაქტიკული და ცხოვრებისეული გამოცდილების მქონე ასლან ბერიძე, მის სახელთანაა დაკავშირებული საწარმოს მრავალი ტექნიკური სიახლე.

ბათუმში ნედლეული შემოდის ბაქოდან, ვოლგოგრადიდან და სხვა სამრეწველო ცენტრებიდან. პროდუქციია იგზავნება სახგეგმის შესაბამისად. „ბათნავთობმპექსმა“ ოპერაციებისა და ბალეტის ეროვნული თეატრი. დასაწყისი 19 საათსა და 30 წუთზე.

შემოსავალი გადაირიცხება მწყსმყრით დაზარალებულთა დახმარების ფონდში.

ეს იქნება ბატონ ნუგზარ შარიას შემოქმედებითი აღსარება

ოპერის თეატრის ადმინისტრაცია

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტს ბატონ ზვიად გამსახურდიას

ბატონო თავმჯდომარე!

როგორც ცნობილია, ქართული საზოგადოებრიობა დიდად შეწუხებულია ისტორიული შიდა ქართლის გაჰიანურებული კონფლიქტით. არის მსხვერპლი, არიან ლტოლვილნი როგორც ქართველ, ისე ოს მოსახლეობის შორის. მიუხედავად იმისა, რომ ამ ბოლო ხანს კონფლიქტის მშვიდობიანი მოგვარების გზები დისახა, გარკვეული ძალები მაინც ცდილობენ ჩაშალონ ყოველგვარი მოლაპარაკება, რომელიც ქართულ მხარეს ყოველთვის ჰქონდა, და ახლაც ამას ესწრაფვის. ჩვენ, როგორც ისტორიულად ჩამოყალიბებულმა მეზობელმა ქვე

ქუთაისის საავტომობილო: ყოველი შეცდომა კატასტროფის ტოლფასია

თავიანი არსებობის მანძილზე ქუთაისის საავტომობილო ქარხანის კოლექტივს ასეთი მძიმე ეკონომიკური მდგომარეობა მართლაც და არ ახსოვს. არადა, ქუთაისის საავტომობილო მარტო 12 ათასიანი კოლექტივი როდია. მოტობლოკების ქარხანასთან ერთად, ეს ის სამრეწველო პოტენციალია, რომელიც მთლიანად გასაზღვრავს საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და საერთოდ, ეკონომიკის მომავალს.

მდგომარეობის გასაცნობად და სწორი სტრატეგიული გზის-გასაზღვრის მიზნით, 26 ივლისს აქ ჩამოვიდა საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარე თენგიზ სიგუა, რომელსაც თან დაერგობრივ სამინისტროთა და უწყებათა ხელმძღვანელები, საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს წევრები ახლდნენ.

საამქროებში, შემდეგ კი ქარხნის ძირითადი სამსახურების წარმომადგენლებთან გამართულ თათბირზე გამოჩნდა ის რთული ვითარება, რაც ბოლო ორი წლის მანძილზე თავმოყრილა საუბიექტურმა თუ ობიექტურმა მიზეზებმა განსაზღვრა. ამას, ენერგეტიკული კრიზისი და ცენტრის ბლოკადაც დაემატა. იყლო გამოშვების ტემპმა და შრომის ნაყოფიერებამ. სამაგიეროდ იმატა აქედან გამომდინარე ფინანსურმა სიძნელეებმა. მიმდინარე წლის იანვლის პირველი რიცხვებისათვის საფრთხე, ყველა დასაშვებ ზღვარს გასცდა. ამჟამად, ქარხნის ვალი 240 მილიონ მანეთზე მეტია. გაკოტრებამდე თითქმის აღარაფერია დარჩენილი. მდგომარეობას ისიც ართულებს, რომ საკავშირო ავტობანკმა, ქარხანაში შექმნილ ვითარებიდან გამომდინარე, სესხის ვადამდე დაფარვა მოითხოვა. ბუნდოვანი პოზიცია უჭირავს საკავშირო სამინისტროს.

არის თუ არა ხსნის რეალური გზები? რა თქმა უნდა, არის. მით უმეტეს, რომ ქუთაისურ მანქანებზე, რომელთაც რამდენიმე ხნის წინათ სერიოზული მოდერნიზაცია განიცადეს, მოთხოვნა იმდენად დიდია, რომ ქარხნისათვის მისი ხელსაყრელ ფასებში გაყიდვა არავითარ სიძნელეს არ წარმოადგენს. ამ სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების ფართო პროფილიან ტექნიკაზე მოთხოვნა დღითი-დღე იზრდება როგორც საბჭოთა კავშირში, ისე ფარგლებს გარეთაც. ქარხანას არც რესპუბლიკისათვის საჭირო მთელი რიგი სხვა პროდუქციის გამოშვება გაუჭირდება. თანაც, მის ხელთაა რეკონსტრუქციის შედეგად გამოთავისუფლებული 20–25 ათასამდე კვადრატული მეტრი ფართობი, სადაც ახალი წარმოების გამართვა შეიძლება. ერთი სიტყვით, რეზერვები არის და საკმაოც. თანაც, რესპუბლიკის მთავრობის დახმარებაც უსათუოდ იქნება.

როცა ამას აღნიშნავდა, ბატონმა თენგიზ სიგუამ ხაზგასმით მიუთითა სწორედ რეზერვების სრულყოფილად ამოქმედების აუცილებლობაზე, უპირველესად კი, წარმოების მოცულობის ზრდაზე. სირცხვილია საბაზრო ეკონომიკის კვირაძალზე 12 ათასიანი კოლექტივი უშვებდეს მხოლოდ ხუთი ათას ცალ მანქანას. მაშინ, როცა მისი კეთილდღეობისათვის სულ მცირე 20 ათასი და უფრო მეტი მანქანის გამოშვებაა აუცილებელი. სწორედ ეს უნდა იყოს შემდგომი საქმიანობის ორიენტირი, რათა ადგილი აღარ ექნეს მძიმე ეკონომიკურ ვითარებას.

იმავე დღეს ბატონი თენგიზ სიგუა შეხვდა ქარხნის მრავალათასიან კოლექტივს. გაიმართა გულახდილი სხა-ბაასი რესპუბლიკაში შექმნილი მძიმე ეკონომიკური მდგომარეობისა და მშრომელთა სოციალური პირობების გაუმჯობესებისათვის განსახორციელებელ ღონისძიებათა შესახებ.

მაკა კილაძე,
საქინფორმის კორესპონდენტი.

სსრ კავშირის პრეზიდენტს მ. ს. გორბაჩოვს
სსრ კავშირის თავდაცვის მინისტრს დ. ტ. იაზოვს
საქართველოს რესპუბლიკის და აფხაზეთის ასსრ უზენაეს საბჭოებს

თქვენ მოგმართავთ ქალაქ სოხუმის მცხოვრებნი, რომელნიც სამოქალაქო მოსახლეობის წინააღმდეგ სამხედროთა მორიგი ვანდალიზმის მსხვერპლნი შევიქენით.

20 ივლისს ღამით, შინაგან საქმეთა სამინისტროს დროულად მოსული ქვედანაყოფების დახმარებით სასწაულით ავიცილეთ თავიდან უდიდესი მასშტაბის დანაშაული, რომელსაც თან ახლდა განსაკუთრებული ცინიზმი და ცქცხლსასროლი იარაღის გამოყენებით დამუქრება.

ჩელუსკინელთა სახელობის ტურბაზაში დაბანაკებული სპეციალური დანიშნულების ქვედანაყოფის სიმთვრალით გონდაკარგულ ოფიცერთა და პრაპორშჩიკთა ჯგუფი მოქალაქეთა სახლებში იჭრებოდა, მშვიდობიან სამოქალაქო მოსახლეობას სცემდა, რის შედეგადაც ქალებსა და ყმაწვილებს შორის არიან დაშავებულნი.

ასეთი ინციდენტი, რომელიც გულმოდგინე გამოძიებას მოითხოვს, კანონზომიერებად იქცა, ვინაიდან ტურბაზაში დაბანაკების მთელი დროის მანძილზე, მათი მეთაურის უპასუხისმგებლობის გამო, სამხედროთა მთავარ საქმიანობად იქცა გაუთავებელი ლოთობა, ღრეობა და თარეში.

დასასვენებელ სახლებში, ტურბაზებში ქალაქის ცენტრში, სამოქალაქო მოსახლეობის შორის სპეციალური დანიშნულების სამხედრო ქვედანაყოფის თვით დაბანაკების ფაქტი „სსრ კავშირის ტერიტორიული მთლიანობის" შენარჩუნების მიზნით, წინასწარ განზრახული დანაშაულია სუვერენული სახელმწიფოს (როგორიც ამჟამად არის საქართველოს რესპუბლიკა) წინააღმდეგ და მსოფლიოს ერა-ითარი სამართლებრივი ნორმით ვერ გამართლდება.

ასეთ პირობებში ის უმაღლესი თანამდებობის პირთა პასუხისმგებლობა, რომლებმაც გადაწყვეტილება მიიღეს სუვერენული სახელმწიფოს ტერიტორიაზე სპეციალიზებულების ქვედანაყოფის სიმთვრალით გონდაკარგულ ოფიცერთა ან პრაპორშჩიკთა ჯგუფი მოქალაქეთა სახლებში იჭრებოდა, მშვიდობიან სამოქალაქო მოსახლეობას სცემდა, რის შედეგადაც ქალებსა და ყმაწვილებს შორის არიან დაშავებულნი.

ასეთი ინციდენტი, რომელიც გულმოდგინე გამოძიებას მოითხოვს; კანონზომიერებად იქცა, ვინაიდან ტურბაზაში დაბანაკების მთელი დროის მანძილზე, მათი მეთაურის უპასუხისმგებლობის გამო, სამხედროთა მთავარ საქმიანობად იქცა გაუთავებელი ლოთობა, ღრეობა და თარეში.

ჩვენ, ეროვნული ეკონომიკური შრომა კულტურა, ახალი კულტურა სოფლის მეურნეობაში.

ჩვენ არ გვაშინებს ეკონომიკური სირთულეები და მოსკოვის პოლიტიკური ინტრიგები, მას სურს, მუხლებზე დაგვაყენოს, მაგრამ ტყუილად აქვთ ამის იმედი", — ამბობს იგი.

„მართალია, ბევრმა სახელმწიფომ ჯერჯერობით არ სცნო საქართველოს დამოუკიდებლობა, მაგრამ შეიძლება ალბათ იმიტომ, რომ ვერ წარმოუდგენიათ, რომ საქართველოს თავის ნებით არ შესულა სსრკ შემადგენლობაში და, ალბათ, ისიც არ იციან, რომ ყოველგვარი ცდა წინააღმდეგობის გაწევისა სისხლში დაირღვევა. კომუნისტებმა, პირველად — 1924 წელს, წეთილი არბის ზეშტებით ათასობით ადამიანი დაიღუპა საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში", — თქვა საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილემ მალხაზ კაკაბაძემ.

ინტერვიუ

კიდევ ერთი გარღვევა ევროპისაკენ

ფირმა „კლაუსენ პროჯექტის" მიწვევით დანიაში ხუთ დღეს საქმიანი ვიზიტით იმყოფებოდა ჩვენი რესპუბლიკის დელეგაცია საქართველოს მთავრობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილის ფარიან ოსმანის ხელმძღვანელობით.

ფირმა ჩვენი ბაბოდელი პარტნიორია. ცნობისათვის: უამბინარიული თბილისი-რუსთავის ბაზაზე ვისი აუქციონია. დანიელი ვიზიტორები საქმიანი, ურთიერთსასარგებლო კონტაქტების შედეგოვი ბალრავეთა ედო საფუძვლად. იყო ფერი, არც თუ ნაკლებადმნიშვნელოვანი ვიზანი: ინფორმაციული ბლოკადის პირველი და ერთიანი ერთ-ერთ ბანვითარებელი ძალაანია ბართალი სიბაკვის ჩაბანა საქართველოს შესახებ.

ორიგინ ვიზია ბარიგანებით შესულდა.

— მართალი გითხრათ, ძნელია პრიორიტეტი მიანიჭო ამ ორ ასპექტიდან რომელმეს, — თქვა საუბარში ბატონმა მურმან ომანიძემ, — ორივე ერთნაირად საჭირო იყო ჩვენი რესპუბლიკისათვის და პასუხისმგებლობა ჩვენი დელეგაციის წევრებს ორმაგი დაგვეკისრა.

ისიც უნდა ითქვა, რომ ევროპის ამ ტრადიციულ, მდიდარ, ცხოვრების დონით მსოფლიოში ერთ-ერთი მოწინავე და, ამის გამო, საკმაოდ გალალებულ სახელმწიფოს სხვებისთვის თავის გამოდება, „ცეცხლში გადავარდნა" არ ახასიათებს, უფრო ნეიტრალიტეტის პოზიციას ირჩევს.

ეს დამატებით სიძნელეებს ქმნიდა დელეგაციისათვის ჩვენი რესპუბლიკის პრეზიდენტის მიერ დაკისრებული მისიის შესრულების გზაზე.

მგონია, რომ ეს სიძნელეც გადალახა და იკითხავ რატომ? იმიტომ, რომ არც ხელგაწყობილები ჩავსულვართ, არც რკინის ჯოხითა და რკინის ქალამნებით ეკიბრებულნი.

ჩვენ ორივ პარტნიორული ურთიერთობის, თანამშრომლობის დამყარების სურვილით, ორივე მხრისათვის მომგებიან და ურთერთხელსაყრელ ხელშეკრულებათა დასადებად, აგრეთვე, სამომავლო თანამშრომლობისათვის ნიადაგის მოსასინჯად, მოლაპარაკებათა ჩასატარებლად. გვქონდა ერთი განსაკუთრებული დავალებაც, მაგრამ ამაზე ქვემოთ.

ახლა კი, იმას ვიტყოდი, რომ ჩვენმა პოზიციამ, იმ დიპლომატიურმა ტაქტიკამ, რომლითაც რესპუბლიკის პრეზიდენტმა დაგვაკვალიანა, საჭირო შედეგი მოგვცა: მოგვიღეს როგორც პარტნიორები და ყველა შეხვედრა თუ მოლაპარაკება თანასწორუფლებიანობის პრინციპით წარიმართებოდა. იმასაც შეგახსენებთ, რომ ევრობაში მათხოვრები არ უყვართ, ვინც არ უნდა იყვნენ ისინი — ლატაკი ქვეყნის მთავრობა, თუ ქუჩის მუსიკოსები. უკეთეს შემთხვევაში შეუძლიათ შეეგებონ მათ ისე, როგორც პარიზში ალლაშარებს ეგებებიან, რომლებიც, მოგეხსენებათ, სუფრის ნარჩენებით არსებობენ.

— რა ეკონომიკური შედეგი მოყვა დანიაში ვიზიტს?

— ჟურნალისტები სულსწრაფი ხალხი ხართ — მზა-მზარეული შედეგები გინდათ ყოველთვის. ჩვენს პირობებში ასეთი რამ არ ხდება: ამ საღამოს გადაწყვეტილი ხვალ ღილით საქმედ, მით უფრო, შედეგად ვერ იქცევა. ნუ დაგავიწყდებათ, რომ საქართველო მსოფლიო ურთიერთობათა ასპარეზზე ახალი პარტნიორია, ახლადბედაც და ეს კი იმას ნიშნავს, რომ, ერთის მხრივ, ჩვენ ჯერ კიდევ არა გვაქვს ისეთი ავტორიტეტი, რომ დაუფიქრებლად გვენდონ (ამას დრო სჭირდება) და, მეორეც, არც ჩვენ უნდა გამოვჩნდეთ კომერციის მკლის წინაშე მოკუნტრუშე კრავად, რომელსაც უკან მოუხედავად გადაყლაპავენ.

მაგრამ მაინც შედეგებთან დაკავშირებით. ფირმა „კლაუსენ პროჯექტმა" და „საქსათბურმა" დადეს ხელშეკრულება, რომლითაც პირველი პარტნიორი კისრულობს მის მიგარ ადრე გაშენებული შამპანიანიუმის მთლიან მოდერნიზაციას და აქ მიღებული პროდუქციის საზღვარგარეთ რეალიზაციას. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ეს, დღეს არც თუ შესამჩნევი, ობიექტი რესპუბლიკაში ვალუტის შემოტანის სტაბილურ წყაროდ იქცევა.

იგივე ფირმა მზადაა და სურვილი აქვს, რაც შეიძლება ოპერატიულად ჩანაწორეციელოს საქართველოში სასოფლო სამეურნეო და გადამამუშავებელი საწარმოების აგება-დამოწტაქება.

უკვე მოვილაპარაკეთ, რომ „კლაუსან პროჯექტი" აქტიურად ჩაერთვება ზესტაფონის ფერროშენადნობთა ქარხნის გადაიარაღებაში, რუსთავის მეტალურგიულ კომბინატთან კი ააგებს და აამუშავებს მეცხოველეობის დამზმარე მეურნეობის სრული ციკლით. მოგეხსენებთ, რაოდენ მნიშვნელოვანია მუშებისათვის სურსათის მიწოდების ასეთი სტაბილური საშუალების არსებობა.

კომპანიის პრეზიდენტმა კურტ ჰანსენმა და მე, კოპენჰაგენში ხელი მოვაწერეთ ხელშეკრულებას, რომელიც ითვალისწინებს ბარტერული გაცვლის გზით რესპუბლიკაში შაქრის, ხორცის პროდუქტის (კონსერვების, სხვა სახის დამუშავებული ხორცის), რძის ფხვნილის და ა. შ. შემოტანას.

მოგეხსენებათ, რომ ნებისმიერი ხელშეკრულების ამოქმედების ვადა საერთაშორისო ნორმებით 72 საათია. ამ ვადის დამორეკვეს უზარმაზარი ფულადი სანქციები დაედება. ეს ისე, ცნობისათვის, დღე-დღეზე ველით ცნობას, რომ ჩვენი პარტნიორი თავისი ვალდებულებების შესრულებას შეუდგა.

აი, პირველი შედეგიც მაშინ გამოჩნდება. დაგაკმაყოფილათ პასუხმა?

— დიახ. მაგრამ ისიც უნდა გითხრათ, რომ ჩვენი შეკითხვა მარტო ცნობისმოყვარეობით არ იყო ნაკარნახევი. სამწუხაროდ, გარკვეულმა გამოცდილებამ გვაიძულა.

— სამწუხარო გამოცდილებამ... და რახან ამ თემას შეეხეთ, ჩემს პოზიციისაც გეტყვით ამასთან დაკავშირებით. რესპუბლიკიდან ამ ბოლო დროს ბევრი დელეგაცია მიდის საზღვარგარეთ. მაგრამ საბოლოოდ არავინ იცის, რა შედეგს მომტანია ასეთი „ვოიაჟები" რესპუბლიკისათვის. ხაზს ვუსვამ — რესპუბლიკისათვის, თორემ თავისი პირადი საქმე რომ ბეგრმა კარგად მოიწყო, ეს თბილისის ქუჩებში მოსარეალე მანქანებითაც კარგად ჩანს.

მე იმის მომხრე ვიქნებოდი, რომ ასეთი დელეგაციების ხელმძღვანელებმა თავიანთ მოვალეობად ჩათვალონ ანგარიშებით წარსდგენ ერის წინაშე, რათა ხალხს ჰქონდეს შესაძლებლობა, ზუსტად შეაფასოს ვინ ვინ არის და რას აკეთებს ეროვნული საქმისათვის. მადლობა ღმერთს, რესპუბლიკაში იმდენი გაზეთი გამოდის, რომ საჯარო გამოსვლა დღეს არაავის გაუჭირდება...

— აქ ალბათ პირად ინიციატივაზე და, რაც მოგვარია, შინაგან მოთხოვნილებაზე ბევრია დამოკიდებული — იმას აკეთებ, რაც შენს ბუნებაშია.

— ასეა. მე ერთხელ უკვე ვთქვი და ახლაც მინდა გავიმეორე, რომ თავისუფალი საქართველოს გარეშე ჩვენს არსებობას აზრი აქვს. მისით დ მისთვის უნდა ვცოცხლობდეთ და ვსაქმიანობდეთ — ვისაც რა და როგორ შეგვიძლია, იმას უნდა ვაკეთებდეთ, და ეს არ უნდა იყოს საშვიდნოებრო მოწოდებების მსგავსი ფუჭი თეზისი; ასე ცხოვრება ნორმად უნდა ვაქციოთ.

არ დამძრახავთ, მგონი, თუ ვიტყვი, რომ თბილისი ჩემი განსაკუთრებული საყვარული და ტკივილია, როგორც ყველა თბილისელისათვის და არა მარტო მათთვის.

ამ სიყვარულს საქმე თუ არ შევაწეთ, ტყუილი ყოფილა ჩვენი თავგანმოდება.

თბილისი ჩვენი საქმეების, მეტსაც ვიტყოდი, ჩვენი კაცობის, ჩვენი არსებობის ლაგმუსის ქალაქია, სასინჯი ქვა.

ამას იმიტომ ვამბობ, რომ ზოგიერთს თავისი საქმიანობისათვის სრულიად შეუფერებელი ამბლიტუდა აურჩევია: საზღვარგარეთ — საკუთარი ჯიბე. ამას თუ ჩვენვე არ მოვერიეთ, როგორც წესი, პიროვნების დეფორმაციას მივიღებთ, სხვას ყველაფერს თავი რომ დავანებთთ.

კოპენჰაგენში, იქაურ საქმიან თუ სახელმწიფო მმართველობის წრეებში ყოფნისას, ჩემის აზრით, საკმაოდ დავინტერესეთ დანიელები თბილისთან ურთიერთობით. სიტყვა რომ არ გამიგრძელდეს, მარტო ერთ ფაქტს დაგიმახსოვრებთ. ჩვენმა დელეგაციამ საკმაოდ სოლიდური მუშაობა ჩაატარა საიმისოდ, რომ დაეინტერესებინა კოპენჰაგენის ხელისუფალნი თბილისსა და კოპენჰაგენს დამ[illegible] ურთ[illegible] ... ამჟამად, ჩვენს წინადადებას ისინი სწავლობენ, რადგან სურთ სოლიდურ საფუძველზე განავითარონ ეს ურთიერთობა.

ერთსაც ვიტყოდი. დღეს სხვა ქვეყნებთან ურთიერთობის აქტივიზაცია გვჭირდება. ასეთია ჩვენი ხელისუფლების პოლიტიკა. ახლა სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკაში მივიმგზავრებთ, ვაპირებთ ოჰანესბურგში დიდი მოცულობის სამუშაოების ჩატარებს, რათა რეალური ეკონომიკური კავშირები დავამყაროთ იქაურ სახელმწიფო თუ კერძო ფირმებთან, კონსორციუმებთან, წარმომადგენლობათა გახსნით ორივე დედაქალაქში და ა. შ.

— გაგაწყვეტინებთ, თუ შეიძლება, თქვენს ნებართვით დაგეტოვებთ პრაორიტეტულ უფლებას დაბრუნებისთანავე ინტერვიუს ჩამორთმევის.

— თანახმა ვარ... მიგიგავართ ოჰანესბურგში, მაგრამ მგონი ცოტა დავგვიანეთ. იქ უკვე იყვნენ რუსეთის, ბალტიისპირეთის ქვეყნების წარმომადგენლები. ამიტომ ვთქვი — უფრო მეტად აქტიურნი უნდა ვიყოთ ამ კავშირების დამყარებაში.

— თუ შეიძლება, ორიოდ სიტყვით დანიაში თქვენი მიზნის პოლიტიკური ახასიათის შესახებ.

— ამ ასპექტზე ზემოთ უკვე ვთქვი. დამატებით კი, აი რაზე გავამახვილებდი თქვენი გაზეთის მკითხველთა ყურადღებას.

რესპუბლიკის საზოგადოებრივი აზრი, ვფიქრობ, თანდათან მიეჩვია მსოფლიო თანამეგობრობაში საქართველოს ადგილის რეალისტურ შეფასებას. ეიფორიული თვითდარწმუნების დრომ განვლო: საქართველო მსოფლიო პოლიტიკურ არენაზე ჯერჯერობით თეთრი ფურცელია, რომელზეც ჩვენი საშობლოს ისტორიის და დღევანდელობის მხოლოდ შტრიხებია მონიშნული. უნდა გითხრათ, რომ დანიაშიც საქართველოზე საკმაოდ ზერელე წარმოდგენა აქვთ.

ჩვენმა დელეგაციამ, მგონია, საკმაოდ ინტენსიური მუშაობა გასწია ქარგო და ოფიციალური საუბრების, შეხვედრების დროს, პრესაში გამოსვლებით გაუცხოების ამ ჭეშტის დაძლევაზეაც. შეიძლება ითქვას, რომ შედეგმა მოლოდინს გადააჭარბა: გაჩნდა გულწრფელი ინტერესი, თანაც ისეთ დონეებზე და ისეთ პირონებებს გაეცოდინათ სურვილი საქართველოს გაცნობის, რომელთა როლი ქვეყნის საზოგადოებრივი აზრის ფორმირებაში ეჭვს არ იწვევს. პუბლიკაციებმა პრესაში ამ საქმეს გვირგვინი დაადგა.

— ვისთან ჭონდათ შეხვედრები?

— ალბათ, იმით, რომ ბულგარეთში ყოფნის დროს ჩემთან მოგვიდა და გამეცინო ბატონი სტოიან ბაკარჯიევი, რომელმაც საჩუქრად გადმომცა ბულგარულ ენაზე მის მიერ თარგმნილი „ევფროსინეს ყაოსანი" და ბარათაშვილის ლექსების კრებული „მერანი". როგორც თვითონ საუბარში აღნიშნა, მას „ევფროსინეს ყაოსნის" თარგმანზე უმუშავია მთელი 25 წელი. ზედმიწევნით მაღალ დონეზე აქვს ათვისებული ძველი ქართული ტექსტების ბულგარულ ენაზე თარგმნის მექანიზმი.

ბატონ სტოიანს დიდი სურვილი აქვს თავისი მთარგმნელობითი გამოცდილება მრავმზრის შუა საუკუნეების ქართული პოეზიის ანთოლოგიის შედგენის, ბგარამ ხელს უშლის სათანადო მასალების უქონლობა.

ამიტომ ბულგარეთიდან ჩამოსვლისთანავე შევხვდი საქართველოს მწერალთა კავშირის მხატვრული თარგმანის საგამომცემლო ცენტრის ხელმძღვანელობას და გადავეცი ბატონი სტოიანის სურვილები. როგორც დამპირდნენ, უახლოეს ხანში ცენტრი დიდი სიამოვნებით დააკმაყოფილებს მის თხოვნას.

— ბატონო გურამ, თუ არ ვცდები, თქვენ გეომეტრიის ამოცანების კრებულსაც ამზადებთ...

— დიახ, დამთავრების სტადიაშია გეომეტრიის ამოცანათა კრებული „პირამიდიდან სვეტიცხოვლამდე", სადაც ამოცანების ტექსტებით გადმოცემული იქნება საინტერესო მასალა ქართული ხუროთმოძღვრების, ასომთავრული ანბანის, ქედური ხელოვნების, ტიხრული მინანქრების, მედალიონების და სხვადასხვა ქართული სიმბოლიკის შესახებ.

— ამ რამდენიმე თვის წინათ საქინფორმმა გაზეთებში გამოაქვეყნა თქვენი წერილი — შეკადგენოთ წიგნი „საქართველოს შვიდი საკვირველება" — რამაც რესპუბლიკაში დიდი აღიარება გამოიწვია. გვითხარით რაიმე ამ წიგნის შესახებ. დარწმუნებული ვარ, ფართო საზოგადოებრიობა მას დიდი ინტერესით ელოდება?

— უამრავი მკითხველი გამოგვეხმაურა. ეს დაგვეხმარა სწორი გადაწყვეტილების მიღებაში. უკვე დადგენილია შვიდივე თემა. გამოყოფილია მაღალკვალიფიციურ ავტორთა კოლექტივი, იმედია, სამუშაო მოკლე ხანში დასრულდება. რის შემდეგ განვიხილავთ ნამუშევარს და დავიწყებთ წიგნის გამოცემაზე ზრუნვას. ჩემი სურვილია, წიგნი ვთარგმნოთ და გამოვცეთ მსოფლიოს სხვადასხვა ენებზე, რათა უცხო ქვეყნებში სწორი წარმოდგენა შეექმნათ საქართველოზე, ამ უძველესი ქვეყნის ისტორიულ წარსულსა და ქართველი ხალხის ზნე-ჩვეულებებზე. უდაოა, ასეთი წიგნი დიდ დახმარებას გაუწევს საქართველოს რესპუბლიკის ხელმძღვანელობას დღევანდელი რთული პოლიტიკური ბრძოლის სარბიელზე.

— სხვა რა გეგმები გაქვთ?

— ჩანაფიქრი უამრავი მაქვს. მათგან უპირველესად მივიჩნევ შემდეგს: ჩემი მათემატიკის წიგნებით, გარდა ბულგარეთისა, დაინტერესდნენ ავიდეა სხვა ქვეყნის წარმომადგენლებიც, მოკლე ხანში მათთან ოფიციალური შეხვედრებიცაა დაგეგმილი. თუკი მსგავსი წიგნები ამ ქვეყნებშიც მომზადდება ჩემი ხელმძღვანელობით, მაშინ მე გადაწყვეტილი მაქვს, ყველა წიგნიდან ამოვკრიბო ამ ქვეყნების ძირითად ისტორიულ მასალებზე აგებული ამოცანები და გამოვცე ერთ წიგნად საქართველოში. ეშენიც არ მეპარება, რომ ამავე დროს ამ წიგნის გამოცემით სხვა დანარჩენი ქვეყნებიც დაინტერესდებიან. და თუ ეს ჩანაფიქრი რეალობად იქცევა, მაშინ ცხადია, რომ უცხო ქვეყნის ახალგაზრდობა სკოლის მერხიდანვე გაიცნობს როგორც ქართულ, ასევე დანარჩენი ქვეყნის ისტორიული და კულტურული ცხოვრების სხვადასხვა ასპექტს.

ესაუბრა.
ბიბლა ბოგბეჩია

BERLINGSKE TIDENDE Torsdag

Bush hæver blokade mod

Færdig efter styrt

Erhverv

Berlingske Tidende 2. sektion

ifusion ning

40 butikker

Georgien satser på at åbne Silkevejen

Georgien føler sig økonomisk kldemt efter løsrivelsen fra Sovjetunionen. I øjeblikket foregår al handel shoristontalt med naboredpublikkerne ad den gamle Silkevej, og al eksport ad søvejen.

Af Lise Tøjth

Georgien tur vio en delegation af højtstående politikere og erhvervsfolk på Danmarks-besøg afsneret en invitation til drøning Margrethe og statsminister Poul Schlüter til at besøge den tidligere sovjetiske republik, som den 9. april i år erklæredes sig et selvstændigt land med en folkevalgt præsident.

Friheden

Georgien

ESTLAND
LETLAND
LITAUEN
Moskva
HVIDE-RUSLAND
RUSLAND
POLEN
UKRAINE
RUMÆNIEN
MOLDAVIEN
BULG.
SORTE-HAVET
GEORGIEN
TYRKIET
ARMENIEN
ASERBAJDSJAN
IRAN

Vicestatsminister Makhkas D. Kakabadze (ts) og vicepremierminister Murman M. Omanidze fra Georgien slutter bouget i Danmark i morgen. Foto: Palle Hedemann.

ქართველი მათემატიკოსის იდეა და უცხოელ თანამოაზრეთა ინტერესი

შარშან ქართველ პედაგოგთა დიდი ინტერესი გამოიწვია ცნობამ ამის თაობაზე, რომ საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის დოცენტს, ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა კანდიდატს გურამ ჩანანიძეს გამოსაცემად ჰქონდა მეტად ორიგინალური და ვეტად საჭირო წიგნი „ალგებრა და საქართველოს მატიანე". შეგახსენებთ, ეს წიგნი პირველი ცდა იყო საქართველოს ისტორიის უმნიშვნელოვანესი თარიღების, მოვლენების, პერიოდის მათემატიკურ ამოცანებში გადატანისა. ეს იდეა, როგორც ეთქვიდ, საკმაოდ თამამიც იყო და ორიგინალურიც, მას ფართო მხარდაჭერა მოუყარა. საინტერესოა, რომ სხვადასხვა მიზეზის გამო, გაჭიანურდა მისი გამოცემა.

**სიმართლე ითქვას, ჩვენსაირი მცირერიცხოვანი და ჭრაკალერო

მიმართვა

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტს ბატონ ზვიად გამსახურდიას
საქართველოს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარეს ბატონ აკაკი ასათიანს
საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარეს ბატონ თენგიზ სიგუას

ამა წლის 30 ივნისს სოფ. ანბანურში, ფართო საზოგადოების, მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმთან არსებული საქართველოს მთიანეთის კომპლექსური შესწავლის კომისიის, გაზეთ „წუთისოფლის“, ახალგაზრდა მწერალთა გაერთიანება „გულანის“ და მთიელთა სადროშოების ინიციატივით ჩატარდა სამეცნიერო-პრაქტიკული კონფერენცია, რომელსაც ადგილობრივი მოსახლეობის გარდა ესწრებოდა სხვადასხვა დარგობრივი სამინისტროების წარმომადგენლები, მინისტრები, თბილისის პრეფექტის მოადგილე, მეცხეთისა და დუშეთის პრეფექტები, მეცნიერებათა აკადემიის, თბილისის წყალმომარაგების, „საქენერგოს“ და ენინველის დირექციის, სხვადასხვა უწყებების, სამართველოების და ფართო საზოგადოების წარმომადგენლები.

კონფერენციაზე გამოითქვა შეშფოთება არაგვის ხეობისა და ენინველაჩესის დღევანდელი მდგომარეობის გამო და წარმოჩენილი იქნა პრობლემები, რომლებიც საბოლოოდ სასწრაფო მოგვარებას:

1. ენინველის კაშხალის საერთო საამქედობა, მათ შორის, პირველ რიგში, სეისმომედეგობა, რადგან იგი ნაანგარიშევია 8 ბალზე;

2. ენინველის წყალსაცავით გამოწვეული. გავლენა ხეობის ეკოლოგიურ, ეკონომიკურ, სოციალურ, დემოგრაფიულ და ა. შ. ვითარებაზე, რამაც განაპირობა რეგიონში კონფლიქტური სიტუაციები (ანანურის, თვალოვის, ჩიხთისა და ენინველ-ორნისის დასახლებებში და სხვ.);

3. მდ. არაგვის ხეობისა და წყალსაცავის სანიტარული ზონების უგულვებელყოფა (ხეობაში უკანონოდ სხვადასხვა დანიშნულების ობიექტების, კარიერებისა და ა. შ. არსებობა), წყლის ხარისხის ინტენსიური გაუარესება და შეტეთის, თბილისის, რუსთავის სასმელი წყლით მომარაგების პრობლემები;

4. გაზსადენთან და სხვა მშენებლობებთან დაკავშირებულ რეკულტივაციის საკითხების მოწესრიგება, რომელიც ხეობაში არეგულირებს მეწყერ და ზვავსაშიშროებას, ეროზიას, ჰიდროლოგიურ რეჟიმებსა და სხვ.,

5. მდ. არაგვის ხეობაში საავტომობილო გზებისა და ხელოვნური ნაგებობების (გვირაბების, გალერეების, ხიდებისა და ა. შ.) საშენებლო-სარეკონსტრუქციო სამშენებლო-მონტაჟო სამუშაოების წარმოება სრულყოფილი ტექნიკური დოკუმენტაციის არარსებობისა და სათანადო განხილვის გარეშე;

6. მდ. არაგვის ხეობაში ისტორიულ-არქეოლოგიური ძეგლების, უნიკალური ბიოცენოზის (ენდემური და რელიქტიური მცენარეების, ფაუნის) წარმომადგენლებისა და ა. შ.) ხელყოფა, მათი გადარჩენისა და დაცვის საკითხები და მრავალი სხვ.

კონფერენციაზე აღინიშნა, რომ წამოჭრილ ცალკეულ პრობლემებთან დაკავშირებით არაერთგზის შექმნილი იყო სხვადასხვა რაგვის კომისიები, მაგრამ მათი მუშაობა ვერ გასცდა ვიწრო საუწყებო ინტერესებს. ამიტომ კონფერენციამ დაავალა საინიციატივო ჯგუფს, წარუდგინოს საქართველოს მთავრობას დამოუკიდებელ ექსპერტ-სპეციალისტთა და საზოგადოების წარმომადგენელთაგან შემდგარი კომისია, რომელიც კომპლექსურად შეისწავლის აღნიშნულ პრობლემებს და შეიმუშავებს სათანადო რეკომენდაციებს, მათ შორის არაგვის აუზში ბიოხფერული ნაკრძალის შესაქმნელად.

აღნიშნული კომისიის პირველი სხდომა უკვე გაიმართა ა. წ. 11 ივლისს, სადაც განხილული იქნა ორგანიზაციული საკითხები, კერძოდ რამოყალიბდა კომისიის ძირითადი ბირთვი, რომელშიაც შევიდნენ:

შოთა ადამია — მეცნ. აკადემიის გეოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი, მეცნიერებათა დოქტორი; **ბერიან ალექსიძე** — მეცნ. აკადემიის გეოფიზიკის ინსტიტუტის დირექტორი, აკადემიკოსი; **კოტა არაბული** — მწერალი, გაზეთ „წუთისოფლის“ რედაქტორი; **გივი გაჩეჩილაძე** — „საქსაფყალ-პროექტის“ ტექნიკურ განყოფილების უფროსი, მეცნიერებათა დოქტორი; **გია გაჩეჩილაძე** — ამერკავკასიის რეგიონალური სკ ჰიდრომეტეოროლოგიური ინსტიტუტის განყოფილების გამგე, მეცნიერებათა დოქტორი; **გიორგი ბერეკაშვილი** — სამთო მეტყევეობის სკი დირექტორი, აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი; **ბერდია ბოიშვილი** (კომისიის მდივანი) — მეცნ. აკადემიის მთიანეთის კომპლექსური შესწავლის კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე, მეცნიერებათა კანდიდატი; **ირაკლი ეფლიანი** — მეცნ. აკადემიის ზოოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი, აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი; **ვერა ვაშაკიძე** — შრომის ჰიგიენისა და პროფესიულ დაავადებათა სკი დირექტორი, მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი; **გრიგორ თუმანიშვილი** — თსუ ქათედრის გამგე, საქართველოს მწვანეთა ეკოლოგიური ასოციაციის პრეზიდენტი, აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი; **მიხეილ კაკაბაძე** — ეროვნული ტრადიციების შემსწავლელი საყოორდინაციო ცენტრის ხელმძღვანელი, მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი; **ედუარდ კოდუა** — თსუ სოციოლოგიის კათედრის გამგე, მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი; **გიორგი ნახუცრიშვილი** — მეცნ. აკადემიის ბოტანიკის ინსტიტუტის დირექტორი, აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი; **თენგიზ ონიანი** — მეცნ. აკადემიის ფიზიოლოგიისა და ექსპერიმენტული მედიცინის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანი, აკადემიკოსი; **გიორგი ოჩიაური** — მხატვარი, საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს დეპუტატი; **რამინ რამინიშვილი** — მეცნ. აკადემიის არქეოლოგიური კვლევის ცენტრის განყოფილების გამგე, მეცნიერებათა დოქტორი; **არჩილ სეხნიაშვილი** — სრულიად საქართველოს ადამიანის უფლებათა დაცვის ასოციაციის ეკოლოგიური სექციის თავმჯდომარე; **ზაალ ქიქოძე** — სახელმწიფო ისტორიული მუზეუმის მეცნიერ თანამშრომელი, მეცნიერებათა კანდიდატი; **მიხეილ ლოლობერიძე** (კომისიის თავმჯდომარე) — ტექნიკურ უნივერსიტეტთან არსებული წყლის ეკოსისტემების რეაბილიტაციური სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრის ხელმძღვანელი მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი; **თეიმურაზ ჭინიაშვილი** — ვაჟაკაცებისა და ფრატების სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე, აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი; **კონსტანტინე ჯანჯღავა** — მეცნ. აკადემიის საინჟინრო გეოლოგიისა და ჰიდროგეოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორი, მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი; **რევაზ ხუციშვილი** — ტექნიკური უნივერსიტეტის პროფესორი, საქართველოს მწვანეთა თანთამამჯდომარე; **ეთერ ჯუღელი** — მართვის მაღალკვალიფიკაციური კადრების მომზადების ინსტიტუტის კათედრის გამგე, მეცნიერებათა კანდიდატი, დოცენტი.

კომისიაში აგრეთვე შეეკრნენ თბილისის, მცხეთის, დუშეთის პრეფექტურისა და საზოგადოებრივობის წარმომადგენლები, რომლებიც დელეგირებული იქნებიან ადგილობრივი მოსახლეობის მიერ.

კომისია იტოვებს უფლებას, საჭიროების შემთხვევაში დამატებით მოიწვიოს სხვადასხვა დარგის სპეციალისტები.

ანანურის კონფერენციის გადაწყვეტილების შესაბამისად საინიციატივო ჯგუფი ითხოვს კომისიის მუშაობის პერიოდში და მის მიერ საბოლოო დასკვნების მიღებამდე შეჩერდეს მდ. არაგვის ხეობაში საავტომობილო გზებისა და ხელოვნური ნაგებობების (გვირაბების, გალერეების, ხიდებისა და ა. შ.) სამშენებლო-სარეკონსტრუქციო სამუშაოები.

საინიციატივო ჯგუფი, ჯრომელიც გამოხატავს ანანურის კონფერენციის ნება-სურვილს, თმდოვნებს, რომ მდ. არაგვის ხეობის პრობლემათა კომპლექსურად შემსწავლელი დამოუკიდებელი ექსპერტ-სპეციალისტთა და საზოგადოების წარმომადგენელთა კომისია თავისი საქმიანობით ხელს შეუწყობს იმ იდეის ხორცშესხმას, რომელიც გამოხატა საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტმა ბატონმა ზვიად გამსახურდიამ ა/წ 14 ივლისს ენინველის ჰიდროკომპლექსის დათვალიერების დროს.

კონფერენციის სახელით საინიციატივო ჯგუფი:
კოტა არაბული, თენგიზ ონიანი, რამინ რამინიშვილი, მიხეილ ლოლობერიძე.

წერილები რედაქციას

ბატონო რედაქტორო!

გავეცანი, როგორც თავად აღნიშნავს, „თავზე ნაცარწყაროლილი“ ლ. „ბაკურნეული მწერლის“ ბატონ რევაზ მაშველიძის ბარათს, სადაც იგი, ჩვეული თავმდაბლობითა და მომხიბვლელი მოკრძალებით გვთხოვს გაგიღოთ „მოწყალება“ და ვურჩიოთ მას, თუ „რა ხაჭეს მოაკიდოს ხელი“.

უწინარეს ყოვლისა, მადლობას მოვახსენებთ ბ-ნ რევაზს, იმის გამო, რომ საკუთარი ინიციატივით უკვე გადაუდგამს ჩინებული ნაბიჯი, „ლიტერატურულ ხაჭიანობაზე ხელს ვიღებო“ — გვპირდება იგი... უფრო დიდ ხიკეთეს როგორ მოვთხოვთ რ. მაშველიძეს. ერთს ვურჩევთ მხოლოდ, მყარად დადგეს ამ პოზიციაზე და მუზის ყოველ შემოტევას ვაჟკაცურად შეგებოს ნთელი შუბლი, ხმაგარ, კარგად ბრძანდებოდეს და არ მოჭკლებოდეს უფლის წყალობა.

პატივისცემით
თეიმურ ძორძიძე.

როცა მტკიცება უსაფუძვლოა!

ბატონო რედაქტორო!

თქვენი გაზეთის ა. წ. 23 ივლისის, № 142-ში გამოქვეყნდა ინტერვიუ სათაურით „ვიდაწყვეტილება უკანონოა, ანუ პროფკავშირების ქონების გასხვისებას ვერ შევუერიგდებით“. ეს იყო ბატონ ბაჯერთველის დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციის თავმჯდომარის პირველ მოადგილესთან ბატონ ზურაბ ხონელიძესთან.

გაერთიანება „ხალკურორტმშენის“ კოლექტივი ვთხოვთ გამოაქვეყნოთ ბატონ ხონელიძის ინტერვიუში დასმულ საკითხზე ჩვენი სიმართლე.

ინტერვიუში ბატონი ზურაბ ხონელიძე ამბობს: „არის ფაქტები, რომელიც ჩვენს კანონიერ შეშფოთებას იწვევს. ბოლო პერიოდში საქართველოს მთავრობის მხრიდან ზორციელდება, პროფესიული კავშირების, რესპუბლიკის, ამ უდიდესი საზოგადოებრივი ორგანიზაციის საკუთრების ხელყოფა, ამასთან შეთანხმებისა და მოლაპარაკების გარეშე. მაგალითად, 1991 წლის 10 იანვარს საქართველოს მთავრობამ მიიღო № 479 დადგენილება, რის საფუძველზედაც საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციიდან შემავალი საშენებლო ფირმა „ლილე“ შეყვანილი იქნა საქართველოს რესპუბლიკის არქიტექტურისა და მშენებლობის სამინისტროს სახელმწიფო გაერთიანებაში. გოიცების იწვევს ის ფაქტი, რომ საქართველოს პროფკავშირების საკუთრება გადადის სხვა უწყების მფლობელობაში ისე, რომ ამის შესახებ არ არსებობს კონფედერაციის თანხმობა.

უფრო მეტიც, აღნიშნული საკითხის თაობაზე ჩვენ საერთოდ არ ვიყავით ინფორმირებული. საქართველოს დამოუკიდებელი კონფედერაცია თვლის რესპუბლიკის მთავრობის ზემოთ გადაწყვეტილებას უკანონოდ და გამოთქვამს მტკიცე პროტესტს.

სამშენებლო ფირმა „ლილე“ შეიქმნა საქართველოს პროფკავშირების ყოფილ ტრესტ „საქსურორტმშენის“ ბაზაზე, რომლის ძირითადი ფონდები შეადგენს 23,3 მილიონს მანეთს და დღესაც საქართველოს პროფკავშირების საკუთრებას წარმოადგენს, სამწუხაროდ, ასეთი ფაქტები ერთეული არ არის. დღეს, როდესაც საქართველოს დამოუკიდებელ პროფკავშირის კონფედერაცია ცდილობს თავისი ადგილი დამკვიდროს ჩვენი ერის დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის ამ მეტად რთულ ეტაპზე, იგი ვერ შეურიგდება განსხვისებას. პროფკავშირული საკუთრების დასაცავად ჩვენ გამოვიყენებთ კანონით მინიჭებულ ყველა უფლებას“, — ნათქვამია ინტერვიუში.

ბატონი ზურაბ ხონელიძის „აღშფოთება“, „გაოცება“ და „მტკიცე პროტესტი“ მთავრობის დადგენილების გამო მიგვაჩნია უსაფუძვლოდ შემდეგი გარემოებათა გამო: ტრესტი „საქსურორტმშენი“ 1969 წლის სექტემბერში შეიქმნა არა საქართველოს პროფკავშირების, არამედ საკავშირო პროფკავშირების მიერ, ხოლო შემდეგ კი შევიდა ჯერ საკავშირო პროფსაბჭოს კომპეტენციის ფონდებში, ეს ნაწილობრივ ეფუძნებოდა ეროვნულ-ეროვნულ ფონდებს

სატირალი რომ არ იყოს

მოკვეთილია მეორე

ნაწილი მეორე

სცენაზე მოჩანს დაპირისპირებულ მხარეთა ბანაკები. „მობილური კერა“-ს რედაქციის მიხედგომეებთან, სადაც პოეტი-კომუნისტი დაბანაკებულა, უზარმაზარი ამრეა გამოკრული:

„აჯა მომართეთ ვინცაა ჩემსა იქმოდეთ შველასა!“

მერე ბანაკს მხოლოდ პირობითად შეიძლება ეწოდოთ ეს ხანელი, თორემ აქ ოპონენტთა წოდების გარდა არაფერი ჩანს. თანაც ეს კრებულებიც იხეა აჭრელებულები ფირადი ფანჯრით, ეტყობა, მართლაც არაფრად უქნია ღმერთს.

შესახსენელში ხრულიად განსხვავებული ჭარწერა მოჩანს:

„ხმაჲ მეშველსა გარეგანსა, მოსკალ, ვიხცა ვინატრიდეს!...“

პირველ ბანაკში, სადაც წონასწორობადაკარგული ადამიანები შედიან და გამოდიან, თვალში გეცემათ ის, რომ მათი უფროსი სხვებზე მეტად არის გაღიზიანებული. ლაპარაკის ხმა გარეთაც აღწევს. „ბაშ, ხულ იალალებზე უნდა იაროთ, ვირისთავებო?! დაგახანძლეთ, გზა გაგიკაფეთ და ერთ კაცს ვერ უნდა მოუაროთ? ახლა მაგის გაკრიტიკებისათვის ნახევარ საქართველოს ხომ ვერ დავეკარავებინ..“

ქვეშევრდომები ჩუმად პასუხობენ: ნუ ინებებთ, ბატონო, ჩვენს დახმარებას, აგერ ახლა, ყველამ ერთად რომ დავეურეთ, ისის გამოეკვეფენით ჩვენს გზეთში და ბორჩა! — „ამ კაცს, ჩვენს გარდა, სხვა საქმეც ხომ ეკნება, ჩვენ ხომ არ გადაგეყვეთ ხულ! კიდევ ერთხელ გულდაგულ რომ გავლანძღავთ და ისახიც მიხედეს, არაფრის რომ არ გვრცხვენია, დაგვანებეს, ალბათ, თავს, აბა, რა აქნებ? ბოლოს და ბოლოს, ისიც ადამიანია, რკინა ხომ არაა?

(მეორე ბანაკში ხრული სიმშვიდეა. მისი ერთადერთი ბინადარი შნად არის მკითხველთან სასაუბროდ).

თ. წივწივაძე — ძვირფასო მეგობრებო! ათასჯერ ვიყავი დარწმუნებული, რომ ჩემს პასუხს „ცალფა იაქე, კამათელო!“... ჩემი ოპონენტების საპასუხო წერილებიც ისევე მოჰყვებოდა, როგორც სოფელში გათენებულ დილას მამლის ყივილი!

*რაკი ეს დანამდვილებით ვიცოდი, შემეძლო, ჩემი წერილის ფინალური ნაწილი უფრო ეფექტურადაც დამემთავრებინა და ი

სატირალი რომ არ იყოს

ბერულავა დამემტერა!..

(დასასრული)

რაკი ერთს ვაკრიტიკებდი, უნდა მეკმარა და მის „დაცვას“ უსიტყვოდ უნდა გავრიდებოდი!

როგორ! ჩემზე ნაკლები ვაკაცი რით იყო ტარიელი, ქალს რჩევა რომ მიიღო —

„მიპარვით მოკალ სასიძო,
ლაშქართა ნუ მოირთოო!..“

მე კი ჩემი თავგქარიანობით „სასიძოსთან“ ერთად მის ლაშქარსაც დავერიე!..

არადა, ყური რომ მეგდო, გენიოსი“ პოეტის პირით ვიყავი გაფრთხილებული:

„მისთა სპათაცა ნუ დახოც,
ზროხათა, ვითა ვერთოო..“

ვითომ დიდი ყარამან ყანთელი მე ვიყავი! ავდექი და ყველა ესენი ერთმანეთს მივაყოლე!..

●

ამიტომ აღარც მიკვირს, თავიანთ „მშობლიურ კერაში“ — ნომერჩაუდებლად! — როგორადაც მოუხერხდებათ, ე. ი. ლექსად იქნება თუ პროზად, ისე მლახვარავენ!

მარტო ბოლო ორ ნომერში გამოქვეყნებულ ჩემს ლანძღვაზე პასუხის გაცემას, როგორც ხედავთ, ლიტერატურის ისეთი ტევადი ჟანრიც ვერ აუვიდა, როგორიც დრამატურგიაა!

ამოდენა ორმოქმედებიანი „პიესა“ დაეწერე და — წარმოგიდგენიათ? — სულხან ქეთელაურის წერილის პასუხი შიგ ვერ ჩავტიე!

არადა, პირობითად მწერლად წოდებული ეს კაცი იმდენად უმნიშვნელო ფიგურაა ლიტერატურაში, იმაზე რომ ცალკე ვისაუბრო, ვიდაცა გამცინებს!

რაკი ჩემი „პიესის“ მესამე მოქმედების დაწერაზე ამთავითვე უარს ვამბობ, ამ ავტორზე გადავლა რომ არ გამომივიდეს, გაკვრით შევეხები.

●

წინასწარ უნდა ითქვას, ბატონ ხუტას, ამ გაზეთის **გამგებელს**, ერთი ტაქტიკური ხერხისთვის თავიდანვე მიუმართავს:

გაზეთის ამ ნომერში ტანმორჩილი თ. დოიაშვილის ნაცვლად მაღალტანიანი ქეთელაური გამოუვანია!

მართალია, ჩემი ლანძღვის ტექნიკა თ. დოიაშვილს უკეთ აქვს დამუშავებული — შეიძლება ითქვას, მას ამ საქმეში ჭიბი აქვს მოჭრილი! — მაგრამ რაღაც უმარტესობა ქეთელაურსაც გააჩნია; მაგალითად, ის, როგორც ყოფილი ჩაფარი (ე. ი. როგორც ყოფილი მილიციელი) „მახვილით“ უკეთ მუშაობს!

ცხადია, მე მასთან, განსხვავებული წონის გამო, არასოდეს მიკამთია, მაგრამ თუ ასეთი რამ აუცილებელი გახდა, როგორც გამოცდილმა დუელანტმა, წინდაწინ ვიცი — უნდა ვცადო და ეს „მახვილი“ უკან შევუტრიალო!..

(**გამომსვლელი საათს დახედავს, „პიესისთვის“ განკუთვნილი დრო სრულ არ ამოწურაო. მერე კმაყოფილების გამომხატველი ასეთი ვრცხვნას აკეთებს, ეტყობა, წუოიბის გარკვეული რაოდენობა კიდევ დარჩა. იქვე თხოვს „მშობლიური კერის“ რედაქციის წარმომადგენელს „სარედაქციო მინაწერის“ წაკითხვას, სახელდახელოდ რომ უპასუხოს**).

რედაქციის წარმომადგენელი — (იგივეა ხ. ბერულავა) ჩვენი საზოგადოებისთვის ფართოდ ცნობილი: გაზეთ „ლიტერატურულ საქართველოს“ აწლოსაც არ ეკარებოდნენ ის მწერლები და კითხულობენ, რომლებიც კატეგორიულად უარაყოფდნენ თ. წიგნიძეს და მის თანამზრახველთა **ავადყოფურ** გამოხდომებს...

თ. წიგნიძე — ბატონო რედაქციის წარმომადგენელო! რბილად რომ ვთქვათ, თქვენ ცდუობთ (ამაზე უფრო რბილად თქმა აღარ შეიძლება, მაყუჩებლის ხმაურში არ გაეგიოს და ის, რასაც თქმაც მინდა, თავიდან საამბობი არ გამიხდეს!).

მიაქციეთ ყურადღება!

თქვენს მიერ ახლახან გალანძღულმა ყოფილმა რედაქტორმა ამ გაზეთის უფრო ადრე ყოფილი რედაქტორისაგან ჩაიბარა „ლიტერატურული საქართველო“, რომლის ტირაჟი მაშინ 25000-მდე იყო და აიყვანა იგი 277000-მდე!

რაც შეეხება ჩემს საავტორო ღვწლს ამ გაზეთში, იგი, ალბათ, საკმაოდ უმნიშვნელოა, მაგრამ თუ რამდენად, ეს მაშინ უფრო გახისაზღვრება, თუკი ამ ორგანოში თანამშრომლობაზე უარს ვიტყვი!

რასაკვირველია, ამით ქვეყანა არ დაიქცევა, მაგრამ „ლიტერატურული საქართველოს“ ტირაჟი ზუსტად იმდენით დაიკლებდა, მკითხველის რა რაოდენობაც პაპიეს მცემდა!..

რედაქციის წარმომადგენელი — (იგივე ხ. ბერულავა) საბედნიეროდ, „ლიტერატურულ საქართველოს“ ამჟამად ახალი ხელმძღვანელობა ჰყავს, მშობლიური მწერლობის ყველა თაობის ნდობით აღჭურვილი...

თ. წიგნიძე — მეგობრებო, მე ეს კაცი მარტო იმიტომ კი არ გავკრიტიკე, მეტისმეტად სუსტ ლექსებს რომ წერს, არამედ თავის **ქმედელობის** გამოც!

ის ახლაც არაა გულწრფელი, რადგან წარმოუდგენელია — თავისთავად ღირსეული ლიტერატორი, ბატონი სოსო სიგუა მას ასეთად მიაჩნდეს!

ეს არაგულწრფელობა მე კიდეც რომ გამომეპაროს, როგორც თავიანთ გაზეთში მიმტკიცებენ, ჩემს **ქვეშეცნიულს** რა გამოუპარეს!

მაგრამ ახლა ამ **ვარაუდის** დასამტკიცებლად ჩემს ქვეშეცნიულს აღარ შევაწუხებ. მას ამ შემთხვევაში ისევე დავასვენებ, როგორც, მაგალითად, ხ. ბერულავამ დასვენა თ. დოიაშვილი და სანაცვლოდ მკითხველს მისივე ჯგუფის ლიტერატორი, ქეთელაური შესთავაზა!

რაც შეეხება იმას, ბატონი სოსო სიგუას შეფასებაში გულწრფელი რომ არ არის ხ. ბერულავა, ამას დაადასტურებს თავად... ხ. ბერულავა!

ამისთვის კი სულ მცირედი რამაა საჭირო, კერძოდ ის, რომ ჩემი „პიესის“ ფინალურ ნაწილში ბატონ ხუტას ეპიზოდური როლი შევთავაზოთ.

მართალია, იგი „რედაქციის თანამშრომლის“ როლში ისედაც გამოდიოდა, მაგრამ, სიტუაციიდან გამომდინარე, „პიესის“ პერსონაჟებს თავადაც უნდა დაეპატიჟა და ისევე შეითავსოს ორივე როლი, როგორც, ვთქვათ ქალბატონმა ელიზავამ შეითავსა პირმზისა და პირმზეთვარისას როლები კინოფილმ „ბაში-აჩუკში“!

ვფიქრობ, ბატონ ხუტას ორმაგი თამაშის გამოცდილება ისედაც ექნება. იგი ხომ წლების განმავლობაში ერთგვარი წარმატებით განასახიერებდა ორი ბატონის — ადგილობრივი და საკავშირო მთავრობის! — მსახურის როლს!..

ამიტომ, თუ რა აზრი ჰქონდა პატივცემულ პოეტს „მშობლიური მწერლობის ყველა თაობის ნდობით აღჭურვილ“ ბატონ სოსო სიგუაზე, ამის თაობაზე იგი თავის „მშობლიურ კერაში“ წერდა და ახლაც, ალბათ, იგივე თანმიმდევრობით მოგვახსენებს:

ხ. ბერულავა — (ხელში „მშობლიური კერა“ 1991 წლის №-5 ნომერი უჭირავს და თავისი სტატიიდან კითხულობს ჩემთვის შესაფერის ადგილს):

— „მეც სიკვდილამდე მეხსომება თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ერთ-ერთი კათედრის გამგის... ხელით საქართველოს მწერალთა კავშირის მდივნის კაბინეტის კარებზე ჩაეწერით ჩარჩუმილი ლურსმანი...

საბედნიეროდ, ფოტორეპორტიორებმა ისტორიის არ დუკარგეს ასევე დოქტორის ტიტულს მქონე სოსო სიგუას ღვაწლი, ვინც ამ დროს თავის უფროს კოლეგას „ქართული მწერლობის“ რედაქციიდან (რუსთაველის პროსპექტი № 40/1 მაჩაბლის ქუჩის 13 ნომრამდე სპორტული ნახევრებით (ვინც ბატონ სოსოს პიროვნულად იცნობს, დამიმოწმებს — უადგილი ირონიაა! — თ. წ.) მისდევდა და ასისტენტობდა კიდეც...“

თ. წიგნიძე — აი, ბატონო ხუტა, რატომ ვერ იქნებოდით თქვენ გულწრფელი ს. სიგუას შეფასებაში! მე არც გამტყუნებთ! ან რატომ უნდა გაგხარებოდათ ამ კაცის რედაქტორად დანიშვნა, რომელიც — როგორც თქვენ ბრძანებთ — თქვენი კაბინეტის აპედვაში სხვების ეზმარებოდა!

მერედა, თუ ეს ახალი რედაქტორი, როგორც თქვენ ბრძანებთ, „მშობლიური მწერლობის ყველა თაობის ნდობით აღჭურვილი“ ჭირი, მით უფრო სირცხვილი არაა თქვენთვის, ამ ყველასთვის საყვარელმა მწერალმა და დაფასებულმა მეცნიერმა კაცმა, თქვენი კაბინეტის აპედვაში სხვას რომ გაუწია „ასისტენტობა“-?!

მე რამდენადაც ვიცი, ბატონ სოსო სიგუას, ჩემს მეგობარ კაცს, — ახლა რომ მინდა, ვისაკრებლო შემთხვევით და გულწრფელად მივულოცო რედაქტორად დანიშვნა! თქვენი კაბინეტის აპედვა ძილშიაც არ დასაზმარებია! ხოლო რაც შეეხება თქვენს პოეზიას, არაფერით შეიძლება.

რომ მისებრ დახვეწილი გემოვნების ლიტერატორს იგი მოწონდეს!

ძვირფასო მკითხველო! არ დაგიმალავთ და ეს შემთხვევა მე ღმერთმა მაჩუქა! ბატონი ხუტა მე ვერაფრით დავიჯერე, რომ ის ერთობ სუსტ ლექსებს წერს! ახლა გამიჩნდა შესაძლებლობა — ამისთვის კიდევ ერთხელ მადლობა, ღმერთო, შენ! — შეგახსენებთ, რა აზრის არის მის პოეზიაზე თვითონ ის პიროვნება, რომელიც, როგორც თავად ხ. ბერულავა ბრძანებს, „მშობლიური მწერლობის ყველა თაობის ნდობით არის აღჭურვილი“!

ჩემს სიცოცხლეში მე ასეთი შემთხვევა აღარ მომეცემა! თუ ღმერთმა ინება და ბატონი სოსიც, როგორც ყოველთვის, ახლაც მოწოდების სიმაღლეზე იდგება, ჩემი ამდენი ხნის სატანჯველსაც ბოლო მოეღება! — ბოლოს და ბოლოს, გაირკვევა, ვტყუივარ თუ არა მე ბატონ ხ. ბერულავას პოეზიის შეფასებაში! — ამას კი ახლავე გაარკვევს „მშობლიური მწერლობის ყველა თაობის ნდობით აღჭურვილი“ პირი!

ბატონო სოსო, როგორი პოეტია ბატონი ხუტა ბერულავა?

ს. სიგუა — ბატონი ხუტა ბერულავა — სოციალისტური რეალიზმის ერთ-ერთი როგითი ეპიგონი — ძალიან ცდილობს დაამტკიცოს, რომ მისი კაბინეტის კარები მწერლებმა აპედეს... თუმცა არ ვიცი, რა მოგებას აძლევს მას ეს...

თ. წიგნიძე — უკაცრავად, ბატონო სოსო, თქვენს ამ გულწრფელ ნათქვამში მე ეჭვი არ მეპარება, მაგრამ მაინც მაინტერესებს, იქნებ ბატონ ხუტასთან თქვენ გართულებული პირადი ურთიერთობა გაქვთ და იქნებ...

ს. სიგუა — მე ხუტა ბერულავასთან არასოდეს ჭქონია ცუდი პირადი დამოკიდებულება, ხოლო მის ლექსებსა და პოემებზე თუ რა აზრი მქონდა, ეს მშვენივრად იცოდა. ჩემი აზრით, სუსტი ლექსების წერის უფლება ყველას აქვს...

თ. წიგნიძე — კი. ბატონო, წერის, ვინ უშლის, თუმცა ისიც კი მეჭვენება, რომ უფლებას პერმანენტულად იყენებს...

მართალია, ასეთი ლექსების დაწერის უფლებას კანონი არავის უკრძალავს, მაგრამ ხანდახან კარგი ლექსებიც რომ გამოიტანოს, ალბათ, არც ამისთვის დაიჭერენ!

ბატონო სოსო, მისი ეს უსაშველო ამბიციურობა როგორ აკმაყოფილებთ?

ს. სიგუა — ამბიციებიც ყველა ადამიანს აქვს და არც ეს ბრალი გასაკვირი. მაგრამ როცა საკუთარი თავის დამკვიდრებას ცდილობ თანამედროვეობის ძალმომრეობით, დეკტატორული ხერხებით — ეს სხვა საქმე და სხვაგვარ აზრს მოითხოვს. ვიცით, ეს უფლება ეძლეოდა მას, ვინც იმპერიის ერთგული იყო, ვინც მის იდეებს მონურად ემსახურებოდა, როგორც სიტყვით, ისე საქმით!

თ. წიგნიძე — ბატონო სოსო, ანუ როგორც ამას მშვენივრად ბუყოდა ბატონი ხუტა, „მშობლიური მწერლობის ყველა თაობის ნდობით აღჭურვილო“ პირო, თუ რაიმეში წაადგა ბატონ ხუტას სახეზოთა იმპერიისადმი ეს მონური სამსახური — როგორც სიტყვით, ისე საქმით?

ხ. სიგუა — ეს ბატონ ხუტას ბერულავასთან ალაპარაკებ, ბატონ სოსო, ალბათ, ეს ბატონ ხუტას ავტორიტეტს, თითქმის მთლიანად გამეღვენდებოდა დოიაშვილ-ბრეგაძის ის აფიორა, პატივცემული პოეტის დაცვისთვის რომ გაითამაშეს).

თ. წიგნიძე — აი, ბატონო ხუტა, ყველაფერი ის, რასაც თქვენს „ირგვლივ“ ფიქრობს ის მართლაც დიდად ნიჭიერი და ყოვლად წესიერი რედაქტორი, რომელიც, როგორც თქვენ ბრძანებთ — და ამას ახლა გადაამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს! — „მშობლიური მწერლობის ყველა თაობის ნდობითაა აღჭურვილი“!..

რასაკვირველია, ბატონმა ხუტამ ეს მშვენივრად იცოდა, მაგრამ რაკი ღირსების გრძნობით მიანცდამაინც თავს ვერ მოიწონებს, კიდევ ერთხელ „გაუგორა“ ახალ ხელისუფლებას — ვინც ს. სიგუა რედაქტორად დანიშნა და, თავისი ჭკუით, იმასაც შეეცადა, ახლად დანიშნულ რედაქტორში — სათავისოდ! — „დადებითი“ ემოციები აღეძრა!..

(ბატონ ხუტას ახლა ისევ დარჩენია, თავისი „სარედაქციო მინაწერის“ ბოლო ფრაზა ჩაამთავროს და „თამამიდან“, ე. ი. „პიესიდან“ გავიდეს).

ხ. ბერულავა — იმედი გვაქვს, რომ საქართველოს მწერალთა კავშირს დაუბრუნდება თავისი **ლიტერატურული** გაზეთი...

თ. წიგნიძე — ბატონო ხუტა, მინდა უმდაბლესად შეგნიშნოთ, რომ „ლიტერატურულ საქართველოს“ **ლიტერატურასთან** დასაბრუნებელი არაფერი ჭირს, რადგან თავად ის ქმნიდა ამ **ლიტერატურას!** იგი აქამდეც **მხოლოდ** ნიჭიერი ქართველი მწერლების ორგანო იყო! მაგრამ თქვენ მაინც რა გიხარიათ, ეგზეთი კიდეც რომ „დაუბრუნდეს“ ლიტერატურას, აქედან რა სარგებელი უნდა დაგრჩეთ თქვენ, ანუ იმ კაცს, ვისაც ახალი რედაქტორი „პოეტად არ თვლის!“

ბატონმა ს. სიგუამ აღნიშნა, მას პოეტად არავინ ცნობდაო. საიდან აქვს ეს ინფორმაცია, სამწუხაროდ, მე არ ვიცი!

(**იხურება ფარდა. ყველანი გაშრალი გადიან**).

მინაწერი: ანუ ფარდის დახურვის შემდეგ!

თ. წიგნიძე — ადრე სხვაგან, მაგრამ ამ ბოლო დროს გზეთ „ცხოვრებაში“ ხელახლა გადმობეჭდილი და ჩემდამი მოძღვნილი ხ. ბერულავას ერთი ლექსი წავიკითხე, სადაც იგი თავის თავს მომართავს:

„შე ბებერო ლომო,
შეგაშინეს წლებმა
და მგლისფერმა მტრებმა?“

რასაკვირველია, ეს არცთუ ორაზროვანი მეტაფორა — „მგლისფერი მტრები“ — როგორც ლ. ბრეგაძე იტყოდა, ჩემსკენ მოემართება!

მგელთან ან მგლისფერ ძაღლთან გატოლება, ცხადია, სასიამოვნო ემოციებს ვერ აღძრავდა ჩემში, მაგრამ არაფერი მითქვამს, „გადავყლაპე“!

ამ ამბიდან ცოტა ხნის შემდეგ **სრულიად შემთხვევით** (ამას იმიტომ ვუსვამ ხაზს, ლევან ბრეგაძემ შეეხვეთო ვყავარ, რომ წიგნს არ ვკითხულობ!) მე-19 საუკუნის რუსი სწავლულისა და ლიტერატორის, ალექსანდრე ჩერკასოვის წიგნი „მონადირის ჩანაწერები“ წავიკითხე.

იქ ერთი. ფეტისმეტად უცნაური ამბავია აღწერილი და სხვას რომ თმა ყალყზე დაუდგებოდა, მე არც გამკვირვებია!

...ვინმე გრიგორი ლონჩაკოვს ბუნაგში რამდენიმე ზრდასრული მგელი მიუმწყვდევია და მათთვის ცოცხლად გაუხდია ტყავი! — მგლები გადარჩენილან და თურმე იქვე დასუნსულდნენ!

მე მგლების რა უნდა გამკვირვებოდა! როცა ერთხელ კი არა, ჩვენს სიამის ტყუპებს — ცხადია, გადატანითი მნიშვნელობით ვამბობ! — რამდენჯერმე გავაძრე ტყავი და საზოგადოებაში, მართალია, ვეღარ, მაგრამ სახლიდან „მშობლიური კერას“ რედაქციამდე „მშვენივრად“ დადიან!..

ღმერთმა დიდხანს ატაროს! — მეტს რაღას დამიშავებენ!..

ხიდი

საჩუქრად თბილისს

ვისაც ამ დღეებში ძველ თბილისში, რიყეზე გაუვლია უთუოდ შენიშნავდა სკვერში დადგმულ ორ ქანდაკებას. დაბალ კვარცხლბეკზე შემოდგმულ ორიგინალურად გამოქანდაკებულ მონაცრისფრო-ოლისფრო ბაზალტის ქვას, ავტორს უმშვენიერეს ყაყაჩოდ რომ გაუაზრებია და ლითონისაგან ერთ სხეულად გამოძერწილ ფიგურებს, რომელსაც შემოქმედმა „ცხოველთა როკვა“ შეარქვა. ეს ნამუშევრები — „ქვის ყაყაჩო“— ეკუთვნის ჩვენს თანამემამულეს, ამერიკელ მოქანდაკესა და მუსიკოსს, პროფესორ ბოცო ჩიქვაშიძე-კორიშელს, ხოლო „ცხოველთა როკვის“ ავტორია ბოცოს მეუღლე მარგარეტ კორიშელი.

ჩვენი გაზეთის მკითხველებს ალბათ ახსოვთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ ათი ივლისის ნომერში გამოქვეყნებული წერილი „ხახვური საუკუნის შემდეგ“, სადაც მოთხრობილია იმ ტრაგიკულ ბედზე, რომელიც უსამართლობამ, ავადსახსენებელმა ოცდათექვსმეტა-ოცდაჩვიდმეტმა წლებმა არგუნა ცნობილი მსახიობების პლატონ კორიშელისა და სუზანა ბეჟანიშვილის ვაჟს ბოცო კორიშელს, შემდგომ კი, მეორე მსოფლიო ომმა, ტყვეობამ იგი მთელი ნახევარი საუკუნით მოსწყვიტა მშობლიურ ოჯახს, ერთხანს ცხოვრობდა გერმანიაში, ამჟამად ამერიკის შეერთებული შტატების მოქალაქეა.

და აი, ხანგრძლივი განშორების შემდეგ თბილისში დაბრუნდა. თავის ახლობლებთან და მეგობრებთან შეხვედრით გამოწვეულმა სიხარულმა ვერ გაანელა შემოქმედის მისწრაფება მხოლოდ დასვენებით, მოგზაურობებით შემოფარგლულიყო. მუდამ ზრომას შეჩვეულმა განიზრახა თავისი ნამუშევარი დაეტოვებინა მშობლიურ თბილისში, მარგარეტმაც მხარი აუბა ძვირფას მეუღლეს და ორივენი ყოველდღიურად, ზაფხულის ამ პაპანაქება სიცხეში იღვწოდნენ, ბოცო ქვაში აკანდაკებდა თავის ჩანაფიქრს, მარგარეტი კი ლითონისგან ძერწავდა მისთვის საყვარელ ცხოველთა სილუეტებს. მოკლე ხანში ახლობლების, მოკეთეების ხელშეწყობით მათ დაასრულეს ეს ნამუშევრები და საჩუქრად გადასცეს მშობლიურ თბილისს, დაამშვენეს ძველი ქალაქის ეს პატარა კუთხე, რომელიც ალბათ, შემდგომში კიდევ ახალი ქანდაკებებით შეივსება და ასე საფუძველი ჩაეყრება თავისებურ მუზეუმს ღია ცის ქვეშ.

ძეგლის გახსნაზე შეიკრიბნენ ბოცო კორიშელის ნათესავები, მეგობრები, ხელოვნების ცნობილი მოღვაწეები, პრესის, რადიოს, ტელევიზიის ჟურნალისტები. აქვე იყვნენ ახლახან დაარსებული საქართველოს ეროვნული მემკვიდრეობის საქართველოში დაბრუნების ფონდის წარმომადგენლები, რომელთაც ბოცო კორიშელი ფონდის სამეცნიერო საბჭოს პირველ საპატიო წევრად აირჩიეს. ამ ფონდის დირექტორმა გია ჯაფარიძემ ბოცო კორიშელს საზეიმოდ გადასცა საპატიო წევრობის მოწმობა და ფონდის წესდება, მოწმობას ხელს აწერს ფონდის პრეზიდენტი, საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრი გიორგი ხოშტარია. ბოცო კორიშელმა მადლობა გადაიხადა ასეთი დაფასებისათვის და თქვა, რომ იგი ცოდნასა და ენერგიას

არ დაიშურებს, რათა თავისი მოღვაწეობით აქტიური მონაწილეობა მიიღოს ქართული ეროვნული მემკვიდრეობის გამოვლენის, შესწავლისა და პროპაგანდის საქმეში.

საზეიმო შეკრება გახსნა თბილისის მთავარმა მხატვარმა ოთარ ლითანიშვილმა, ამერიკელ მხატვრებს მიესალმნენ გოგი ოჩიაური, გიორგი შენგელაია, სოსო კორინთელი, ნოდარ კიკვაძე, ბოცოს სიყრმის მეგობარი ბიუკო ანდრონიკაშვილი, საგარეო საქმეთა სამინისტროს კულტურის სამმართველოს უფროსი მაია ელენტი. თავის სამადლობელ სიტყვაში ბოცო კორიშელმა თქვა, აქ იმდენი სითბო და სიყვარული ვიგრძენი, რომ გამიჭირდება ამერიკაში ყოფნა, ჩემი გულისნაფული საქართველოში მრჩებოდა.

ლარისა ხუბელური

●

ხურათებზე: ბოცო და მარგარეტ კორიშელები; ქვემოთ — „ცხოველთა როკვა“ და „ქვის ყაყაჩო“.

ჯაკარ ლომაძის ფოტო.

ქრონიკალური ქრონიკა

საზოგადოების მხარდაჭერით

რუსთავი შინაგან საქმეთა საქალაქო განყოფილების მუშაკები თავდაუზოგავად ებრძვიან დანაშაულთა სამყაროს. — არავითარი დანდობა ბოროტმოქმედთ, ისინი უნდა მოვკვეთოთ საზოგადოებისაგან, — ასეთია განყოფილების ოფიცერთა პირადი შემადგენლობის მტკიცე გადაწყვეტილება. ისინი ამ დევიზის ბოლომდე ერთგული რჩებიან.

...ის საღამო გულნარა მუქედლიშვილისათვის, ალბათ, ყველაზე უსიამოვნო იყო. სამუშაოდან შინ ბრუნდებოდა. რა იცოდა, თუ მერვე მიკრორაიონის მეთორმეტე სახლის მესამე სადარბაზოში, სადაც იგი ცხოვრობს, ხიფათს გადაეყრებოდა. ლიფტში შესულისას ფეხდაფეხ მიჰყვა იქვე ჩასაფრებული ორი უცნობი ახალგაზრდა. მათ მოულოდნელად ღილაკს ხელი დაეჭირეს და ლიფტი მესამე სართულზე შეჩერდა, იძრეს დანა და მუქარით ყელიდან მოხსნეს ოქროს ჯაჭვი. მერე საყურეებში წვდნენ და ყურის არიდან სისხლმა წამოსჩქეფა. შიშისა და ტკივილებისაგან გამწარებულმა ქალმა მწარედ შეჰკივლა. მძარცველებმა ლიფტი ბოლო სართულზე აიყვანეს და კორპუსის სხვენში სცადეს მიმალვა.

ამ რთულ ვითარებაში ბრძოლაში ჩაება მოსახლეობა, რომელსაც ქალის სასოწარკვეთილი ხმა შემოესმა. ჯერ მილიციაში დარეკეს, მერე სახლს ისე მოხერხებულად შემოარტყეს ალყა, იქიდან კაცის ჭაკანება ვეღარ გავიდოდა. ოპერატიული ჯგუფიც, რომელშიც შედიოდნენ მილიციის ქვეგანაყოფების უფროსის მოადგილე გ. ანოზოვი, სისხლის სამართლის საძებრის ოპერწმუნებულები ოპერატორ ბორანიშვილი, ხიზანიშვილი, აკოპიანი, კერძაია, მაშვნიაშვილი, უბნის რწმუნებულები დვალიშვილი, ნიკვაშვილი, ვავითაშვილი, ომანიძე და პოპიაშვილი, მართლაც ოპერატიულად მივიდნენ დანაშაულის ადგილზე. მათ მოხერხებულად ჩაკეტეს კორპუსის შესასვლელები, მერე დაძებნეს დამნაშავენი, რომლებიც შეაუფძულიყვნენ სხვენის ერთ კუთხეში. ვინ ალმოჩდნენ ისინი? ქალაქის მკვიდრი — ლადო აბაშიძე და შიხრატ მამდოვი, რომლებიც დამნაშავეთა ბნელ წრეში ადრევე მოხვდნენ და მათთვის უცხო არ არის ციხის კარები.

მოქალაქეთა გააქტიურება დამნაშავეთა მიმართ, რომ იტყვიან, რუსთავში დროის მოთხოვნა გახდა. ამას ხელი შეუწყო იმ გარემოებამ, რომ მილიცია გადაჭრით იბრძვის დამნაშავეთა სამყაროს ლიკვიდაციისათვის, არ ინდობს მათ. ამან კი გაამხნევა მოსახლეობა, რომელიც თავს ვეღარ იცავდა ბოროტმოქმედთაგან და ხელი ჰქონდა ჩაქნეული. რამდენი შემთხვევა ახსოვთ: შეიპყრობდნენ ბოროტ დამნაშავეს, გაიჩარხებოდა საქმე და რამდენიმე საათში იგი უკვე მუქარით ჩაგიელიდა გვერდს. ახლა ასე აღარ არის, მილიციის საქალაქო განყოფილების უფროსს ფრიდონ კენკებაშვილს, რომელსაც უყვარს მშობლიური ქალაქი მტკიცედ განუზრახავს, რომ მისმა მკვიდრმა მშვიდად უნდა იცხოვროს. რაც ამ პოსტზე დაიწინაურეს, მრავალ ბოროტმოქმედს დაენგრა ბუდე, იქ მიაბრძანეს, სადაც ჯერ არს. ქალაქში ოპერატიული ვითარება უმჯობესდება, მაგრამ ჯერჯერობით სასურველი დონისთვის არ მიუღწევიათ, ეს დროც მალე დადგება, იმედიანად აცხადებენ რუსთავის მილიციელები.

ახლა ისევ მოქალაქეთა გამოფხიზლებას დავუბრუნდეთ. ერთ ღამეს ასეთი კურიოზიც მოხდა. თანამეგინახენი „ავტოვაზაგრეგატხალიბის“ მექანიკოსი მამუკა ლოსაბერიძე და ცვლის ოსტატი ზაზა შანყულაშვილი კარგად შეზარხოშებულან და „გმირობის“ ჩადენა მოუწყვიდნენიათ. ქუჩის მოარდევედნენ ყვირილით „ჩვენ ფაშისტები ვართ და ყველაფერი უნდა გავანადგუროთო“. თვალში განათებისა და შუქნიშნების ნათურები ამოუღიათ და უმოწყალოდ ამსხვრევდნენ. მოქალაქეებმა აღნიშნულზეც დარეკეს მილიციაში. იქ კი ავტომანქანა მუდამ წინასწარ გამზადებული აქვთ. კარგი ბიუბეიც ჰყავთ შერჩეული და მყისვე გარბიან ადგილზე. იმ დღესაც ასევე სწრაფად აღკვეთეს ორი თავზეხელაღებულის პარპაში, რომელთაც, ალბათ შრომეთი კოლექტივი შეეჩვენებს.

სწორედ მოსახლეობამ აუწერა მილიციის მუშაკებს ელმა ნასიბოვისა და ბაგრატ უსუბიანის უგვანი სახეები და ნიშნები, რომლებიც რუსთაველის 17-22 სახლის ეზოში დაეხეტებოდნენ. ისინი აღმოჩნდნენ ნაზიბროლა შუბითიძის ბინის ქუჩდები, სადაც ჭერის ამოჭრით ჩააღწიეს და სულ ერთიანად წაიღეს 10 ათასი მანეთი ფული, ოქროს სამკაულები და ტანსაცმელი.

რამდენი ასეთი ფაქტის მოყვანაა შესაძლებელი. მართლაც, ძალიან შეიცვალა დრო, რუსთავში მოსახლეობა და მილიცია ახლა ნამდვილად ერთად არის, ერთიანი ძალებით უტევენ „შავ სამყაროს“. მარტო ჩამორთმეული იარაღის ჩამოთვლაც კი დიდ გაკვირვებას იწვევს. რა არ შეგხვდებათ იქ— ტყვიამფრქვევიც, უუმბარებიც, მოწმალავი ნივთიერებებიც და კიდევ სხვა. უმრავლესობის არსებობის შესახებ მილიციას მოსახლეობამ შეატყობინა. მათ „სიკვდილის მთესველების“ შესახებაც აცნობეს, რომლებიც უბნებსა, ეზოებსა და შესასვლელებში ავრცელებენ საშინელ შხამს. რამდენი გადაგვარებული აილაგმა ამგვარად.

არც თუ დიდი ხნის წინათ რუსთავში ოპერატიული მდგომარეობა მეტად მძიმე იყო. ახლა ვითარება საგრძნობლად შეიცვალა. საღამოთი არავის ეშინია გარეთ გამოსვლა, არც ბავშვების სკოლაში ან სადმე გაგზავნას შიშობენ. ავტომანქანაც შეგიძლიათ აღარ ჩაკეტოთო, — გვითხრეს ერთ-ერთი ავტორიტეტული დაწესებულების შესასვლელთან, სადაც წინათ არაერთი ავტო მოუპარავთ. თუ კიდევ სადმე ბოგინობენ დამნაშავენი, დაე, თავს უშველონ, მათი მფარველი აღარავინაა, მათ წინააღმდეგაა ახლა მომართული მილიციაც და საზოგადოებაც, ერიცა და ბერიც.

დავით ივანიძე,
საქინფორმის კორ.

სპორტი

ტრეკზე არიან ახალგაზრდა ველოსიპედისტები

ბაბუკთა და იუნიორთა შორის ტრეკზე ველოსრბოლაში რესპუბლიკური საზოგადოებრივობა „მართვეს“ ღია პირადი პირველობა დასრულდა თელავში. ასპარეზობაში მონაწილეობდნენ აგრეთვე „დინამოს“ და „შევარდენის“ წარმომადგენლები.

იუნიორთა შორის სამი ოქროს მედალი მოიპოვა „მართვეს“ გუნდის წევრმა თბილისელმა ვიტალი პოტაპოვმა — სპრინტში და 200 მეტრზე სვლით და 500 მეტრზე ადგილიდან ჰიტებში. 3 კილომეტრ დისტანციაზე გამოდევნებით რბოლაში გაიმარჯვა თბილისელმა აკაკი ზამბახიძემ („შევარდენი“).

ბაბუკთა შორის ორი უმაღლესი ჯილდო გადაეცა თბილისელ დინამოელს გოგიტა ფრუიძეს — სპრინტსა და 500 მეტრზე ადგილიდან ჰიტში გამარჯვებისათვის. 2 კილომეტრზე გამოდევნებით რბოლაში გაიმარჯვა თბილისელმა თემურ ბუჩუკურმა, ასევე თბილისელი და მისი თანაკლუბელი გელა ნოზაძე კი უძლიერესი იყო 200 მეტრზე ჰიტში სვლით.

ახლა „მართვეს“ და „შევარდენის“ ველოსიპედისტები გამოვლენ ბაბუკთა და იუნიორთა შორის საერთაშორისო საგზატკეცილო რბოლაში, რომელიც დღეს იწყება ლენინგრადში.

საკინფორმი

შეთხზვა

ხანძარი რკინიგზაზე

ზუგდიდი. (ხაკინფორმის კორესპონდენტი ოდიკ ჭუბილავა). რკინიგზაზე კატასტროფა მოხდა ზუგდიდში: №12 სამშენებლო ტრესტის რკინიგზის ჩიხიდან ზუგდიდი-ჯავის ცენტრალურ მაგისტრალზე შემოიჭრა ინერტული მასალებით დატვირთული ექვსი ვაგონი, რომლებსაც მიბმული ჰქონდა ოთხი ნავთობმზიდი ავზი. ისინი დაეჯახნენ სამანევრო თბომავალს და გადაცვივდნენ ხაზიდან, რის შედეგად გაჩნდა ხანძარი. არის ადამიანთა მსხვერპლი. მატერიალური ზარალი ზუსტდება.

ავარიის გამომწვევ მიზეზებს სპეციალური კომისია სწავლობს. აღძრულია აგრეთვე სისხლის სამართლის საქმე და მიმდინარეობს ძიება.

უნდა აღინიშნოს, რომ ავარია თითქმის ერთსა და იმავე უბანზე ხდება ხოლმე, რაც რკინიგზის სამსახურის მუშაკებს, როგორც ჩანს, ნაკლებად აინტერესებთ.

ჩვენი გაზეთის დღევანდელი ნომერი ეძვსგვერდიანია.

მთავარი რედაქტორი მამუკა ფაჩუაშვილი

მისამართი: 380096, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. № 14.
ტელეფონები: მთავარი რედაქტორის მისაღები 99-92-26;
წერილების რედაქცია 99-73-24.
ფოტოტიპია ოფსეტური წესით საგაზეთო კორპუსში, ხოშარაულის ქ. № 29.
ინდექსი 64434

ისწავლეთ ის, რაც ხვალ აუცილებელი იქნება

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი მეორე ახალი სპეციალობის მისაღებად აცხადებს მიღებას „სპეციფიკულტეტზე“ ბიზნესის უმაღლეს სკოლაში შემდეგ სპეციალობებზე:

1. ინგლისური — ბიზნესის ენის შესწავლელი პროგრამა, სწავლის ხანგრძლივობაა 9 თვე — ორი სემესტრი (წარმოებიდან მოუწყვეტლივ) და წარმოებიდან ნაწილობრივი მოწყვეტით 12 თვე — სამი სემესტრი, მეცადინეობა იწარმოებს პარასკევსა და შაბათს (რაიონიდან ჩამოსულთათვის). პროგრამის ხელმძღვანელი პროფესორი გ. პაპავა.

2. ფეხრობის მართვა და კომერციული საქმიანობა — საღამოს სწავლების ფორმით 12 თვე — სამი სემესტრი (წარმოებიდან მოუწყვეტლივ) და წარმოებიდან ნაწილობრივი მოწყვეტით 12 თვე — სამი სემესტრი, მეცადინეობა იწარმოებს პარასკევსა და შაბათს (რაიონიდან ჩამოსულთათვის). პროგრამის ხელმძღვანელი გ. შუბლაძე.

3. საგარეო ეკონომიკური ურთიერთკავშირების ორგანიზაცია და მართვა — დღის სწავლების ფორმით, ორი სემესტრი — 10 თვე (წარმოებიდან სრული მოწყვეტით). პროგრამის ხელმძღვანელი პროფესორი დ. ძნელაძე.

აღნიშნული მიმართულებისა სპეციალურ საგნებში 1000-ზე შეტი სასწავლო ადგილია გაკეთილი და სახელმწიფო გამოცდის წარმატებით ჩაბარების შედეგად მსმენელებს მიენიჭებათ ახალი სპეციალობა და მიეცემათ დიპლომი.

ბიზნესის უმაღლესი სკოლის მსმენელებს საშუალება ექნებათ შეისწავლონ: მენეჯმენტი, მარკეტინგი, ერთობლივი საწარმოები, სააქციო საზოგადოებები, კონცერნები, კონსორციუმები, შეცრი საწარმოები, საბანკო, საგალუტო და სალიზინგო საქმიანობა, ბარტერული გარიგებანი, დილერული, ბროკერული კანტორების და ფირმების საქმიანობა, საგაქციონერო, საგონდო, სასაქონლო, საგალუტო და შრომის ბირჟები, სახელმწიფო, კომერციული და ერთობლივი ბანკები და სხვა.

მეცადინეობების დროს დიდი ნაწილი დაეთმობა კომპიუტერზე მუშაობასა და უცხო ენის (ინგლისური) — ბიზნესის ენის შესწავლას. სწავლის პროცესში ფართოდ იქნება გამოყენებული თანამედროვე სასწავლო ტაბლიკა, აუდიო-ვიდეო მასალა, მეთოდური და დამხმარე ლიტერატურა და სწავლის პროცესისათვის აუცილებელი სხვა მოწყობილობა;

ლექციებ-სემინარებისა და პრაქტიკული მეცადინეობებისათვის მოწვეულია უნივერსიტეტის ძირითადი კადრებისა და ლაბორატორიების პროფესორ-მასწავლებლები, მეზობელი ქვეყნების ცნობილი სპეციალისტები და მოწინავე უცხოეთის ქვეყნების ბიზნესმენები.

უცხოეთის ქვეყნებთან არსებული შეთანხმების საფუძველზე მოსალოდნელია წარჩინებულ მსმენელთა მოკლევადიანი სტაჟირება უცხოეთში (შესაბამისი საფასურის გადახდით).

„სპეციფიკულტეტი“ — ბიზნესის უმაღლესი სკოლა სრულ საშეურნეო ანგარიშზეა, მსმენელების მომზადება — ორი სემესტრის განმავლობაში ჯდება 5000 მანეთი, სამი სემესტრი 7500 მანეთი, თანხის გადახდა შესაძლებელია როგორც გადარიცხვით, ასევე ნაღდ ანგარიშზე.

ფაკულტეტზე მიიღებიან პირები, რომლებსაც აქვთ უმაღლესი ან საშუალო სპეციალური განათლება (შესაბამისი პროფილით).

საბუთები მიიღება **მიმდინარე წლის 19 აგვისტოდან 17 სექტემბრამდე, გასაუბრება 18-19 სექტემბერს, ჩარიცხვა 24 სექტემბერს.**

სპეციფიკულტეტზე — ბიზნესის უმაღლეს სკოლაში სასწავლებლად მოვლინებულმა პირებმა თან უნდა იქონიონ: მომართვა დაწესებულებიდან (თანხის გადახდის გარანტიით) დიპლომის ასლი (უმაღლესის ან საშუალო სპეციალური სასწავლებლის) კადრების აღრიცხვის უფროსელ; 6 ფოტოსურათი 3X4-ზე, განცხადება მიღების თაობაზე შეიავსება ფაკულტეტზე.

ცნობებისათვის მისამართი: 380043, თბილისი, უნივერსიტეტის ქ. № 2, ოთახი 1108. „სპეციფიკულტეტი“-ბიზნესის უმაღლესი სკოლა. ტელეფონი 31-01-07; ტელექსი 212291 „ჯვარი“.

დაწესებულია პრემიები

უმაღლესი მათემატიკის, ფიზიკის, ქიმიის, ეკონომიკური თეორიის საფუძვლების, საქართველოს ეკონომიკური ინსტიტუტის და ფილოსოფიის პროფესორ-მასწავლებელთა საუკარადღებოდ!

იმის გამო, რომ დღემდე საქართველოს უმაღლეს სასწავლებლებში მომავალ ინჟინერ-ეკონომისტებს (და საერთოდ ეკონომისტებს) მათემატიკის, ფიზიკის, ქიმიის, ეკონომიკის თეორიის საფუძვლებს (პოლიტიკურ ეკონომიას), ინფორმატიკა — ეგმ-ს, ფილოსოფიას ფაქტობრივად ასწავლიან არა სპეციალურად ამ პროფილისათვის შედგენილი პროგრამებით, ინჟინერ-ეკონომისტთა მომზადების დონე სრულიად არადამაკმაყოფილებელია.

აღნიშნულთან დაკავშირებით სრულიად საქართველოს საზოგადოება „თანადგომა და ამაღლება“-სთან არსებული დავით აღმაშენებლის სახელობის თბილისის კომერციული საინჟინრო-ეკონომიკური ინსტიტუტი აცხადებს კონკურსს ამავე ინსტიტუტში სწავლებისათვის მათემატიკის (180 აკადემიური საათი), ფიზიკის (54 აკადემიური საათი), ქიმიის (54 აკადემიური საათი), ეკონომიკური ისტორიის (72 აკადემიური საათი), ფილოსოფიის (72 აკადემიური საათი), ინფორმატიკა — ეგმ-ის (144 აკადემიური საათი) კურსების, სანიმუშო პროგრამების, სანიმუშო ლექციათა კურსის ან ლექციათა კონსპექტის შედგენელი ტექსტების წარმოდგენაზე.

კონკურსში გამარჯვებულთათვის დაწესებულია პრემიები: სანიმუშო პროგრამის ავტორისათვის — 500, სანიმუშო ლექციათა კურსის ან ლექციათა კონსპექტის ავტორისათვის — 1500, ხოლო სანიმუშო სახელმძღვანელოს ავტორისათვის — 3000 მანეთი. ინსტიტუტი უზრუნველყოფს აგრეთვე ქიურის მიერ მოწონებულ ლექციათა კურსებისაგან ლექციათა კონსპექტების, სახელმძღვანელოების უახლოეს დროში გამოცემას და წინასწარ გაფორმებული კონტრაქტის შესაბამისად ჰონორარის გაცემას.

საკონკურსოდ ტექსტის წარდგენის ვადაა: პროგრამებისათვის ა. წ. 20 აგვისტომდე, ლექციათა კურსისა ან ლექციათა კონსპექტისა — 1 ნოემბრამდე, ხოლო სახელმძღვანელისა — 30 დეკემბრამდე.

დავით აღმაშენებლის სახელობის თბილისის კომერციული საინჟინრო-ეკონომიკური ინსტიტუტი.

უგამოცდოდ ინსტიტუტში

სრულიად საქართველოს საზოგადოება „თანადგომა და ამაღლება“-სთან არსებული დავით აღმაშენებლის სახელობის თბილისის კომერციული საინჟინრო-ეკონომიკური ინსტიტუტი

აცხადებს, რომ ინსტიტუტი 1991 წლის 1 ოქტომბრიდან ხსნის ფახიანი სწავლების მოსამზადებელ სკოლას. ამბიტურიენტები, რომლებიც წარმატებით დაამთავრებენ აღნიშნულ სკოლას, უგამოცდოდ, აგრეთვე, გასაუბრების გარეშე ჩაირიცხებიან ამავე ინსტიტუტში.

მოსამზადებელ სკოლაში მიიღებიან სამშაოალო განათლების, ქართული ენის მცოდნე პირები (მათ შორის უცხოელებიც) მიუხედავად მათი ეროვნებისა, რელიგიური მრწამსისა და ასაკისა. სწავლების ღირებულებაა 7 ათასი მანეთი.

მოსამზადებელ სკოლაში პირველ რიგში სურვილის მიხედვით მიიღებიან ისინი, ვინც 1991-1992 სასწავლო წლისათვის ამავე ინსტიტუტში გაიარა გასაუბრება, მაგრამ შეფასება „ძალაკმარისის“ მიღების ან კონკურსში გაუსვლელობის გამო არ ჩაირიცხა. დარჩენილ ადგილებზე კი ჩაირიცხებიან სწავლობენ დაკვეთის წესით გამოგზავნილნი.

კონკურსის შემთხვევაში უპირატესობა მიეცემა უფრო მაღალნიშნიანი ატესტატის (დიპლომის) მქონეებს, საშუალო სპეციალურ სასწავლებელთა კურსდამთავრებულებს, უფროსმასწ და ხუთ- და მეტშვილიანი ოჯახებიდან მოსულ აბიტურიენტებს.

განცხადების რეგისტრაციის სახელზე უნდა დაერთოს საშუალო სკოლის ატესტატი (დედანი), ან საშუალო სპეციალური სასწავლებლის დამთავრების დიპლომი (დედანი), ცნობა ჯანმრთელობის შესახებ (ფორმა № 86), ექვსი ფოტოსურათი (3X4). პირადად უნდა წარმოადგინონ პასპორტი.

განცხადება მიიღება 5-დან 12 აგვისტომდე ყოველდღე 12-დან 15 საათამდე ინსტიტუტის სამდივნოში.

მოსამზადებელ სკოლებში საშუალო განათლების პირთა ჩარიცხვა მოხდება 25 აგვისტომდე აბიტურიენტთა და ინსტიტუტს შორის ან საწარმოთა ხელმძღვანელობასა და ინსტიტუტს შორის კონტრაქტის გაფორმებისა და სწავლის სრული ღირებულების გადახდის შემდეგ.

მისამართი: თბილისი, ჯიქიას ქუჩა, № 3.

რექტორატი

დაზღვეულთა და დამაზღვევლთა საყურადღებოდ!

დაზღვევის შესაბამისების გადაფასებისა და კომპენსაციის თანხების გაცემის წესის შესახებ

იმ მოქალაქეებს, რომლებსაც გაფორმებული აქვთ ხელშეკრულებები სიცოცხლის გრძელვადიან, ბავშვთა, საკორწინო და დამატებითი პენსიის დაზღვევის სახეობებში, საკომპენსაციო თანხა განესაზღვრებათ 1991 წლის 1 მარტამდე გადახდილი დაზღვევის შესატანების საერთო თანხის 40 პროცენტის ოდენობით, რომელიც იგულისხმება:

ა) ბავშვთა დაზღვევის ხელშეკრულებები, რომლებიც მთლიანადაა შესატანებით დაფარული შესატანების მეცხრებულ პერიოდში გადახდის პირობით;

ბ) საკორწინო დაზღვევის ის ხელშეკრულებები, რომლებითაც შეწყვეტილია შესატანების გადახდა დამაზღვევლის გარდაცვალებასთან დაკავშირებით, ან რომელთა მიხედვით უკვე დამთავრდა შესატანების გადახდა, მაგრამ არ დამდგარა სადაზღვევო თანხის გაცემის ვადა;

გ) მოქმედი და პროლონგირებული (ვადაგაგრძელებული) ხელშეკრულებები მოქალაქის გარდაცვალების ან შრომისუნარიანობის დაკარგვის შემთხვევაში.

დაზღვევის შესატანებზე კომპენსირება წარმოებს 1991 წლის 1 მარტამდე მოქმედ პირადი დაზღვევის ყველა გრძელვადიან ხელშეკრულებებზე, აგრეთვე აღნიშნულ თარიღამდე დამთავრებულ დაზღვევის იმ ხელშეკრულებებზე, რომელთა მიხედვით სადაზღვევო თანხები არ გაცემულა და დაზღვევის იმ ხელშეკრულებებზე, რომლებიც შეწყვეტილია დამაზღვევლის I ან II ჯგუფის ინვალიდობის მიკუთვნებასთან დაკავშირებით, მაგრამ შესატანები არ არის დაბრუნებული.

1991 წლის 31 მარტსა და 30 აპრილს დამთავრებულ იმ ხელშეკრულებებზე, რომელთა მიხედვითაც დაზღვეულებმა უკვე მიიღეს სადაზღვევო თანხები, კომპენსაციის დარიცხვა წარმოებს ანალოგიური წესით.

იმ შემთხვევაში, თუ დარიცხული კომპენსაციის თანხა არ აღემატება 200 მანეთს ან დაზღვევის ხელშეკრულების ვადა მთავრდება 1994 წლის 1 მარტის შემდეგ, მაშინ მისი გაცემა მოხდება. ერთდროულად სადაზღვევო თანხის გაცემისას — გრძელვადიანი ხელშეკრულებების ვადის დამთავრების შემდეგ. ხოლო დამაზღვევლის გარდაცვალების შემთხვევაში პირველი (ან მორიგი) თვიური პენსიის გაცემისას, აგრეთვე შესატანების დაბრუნებისას დაზღვევის იმ ხელშეკრულებებზე, რომლებიც ვადამდეა შეწყვეტილი დამაზღვევლის I ან II ჯგუფის ინვალიდობის მიკუთვნებასთან დაკავშირებით თანხის გაცემა იწარმოებს 1991 წლის 1 აგვისტოდან.

200 მანეთზე მეტი საკომპენსაციო თანხების გაცემა იმ ხელშეკრულებებზე, რომელთა მოქმედების ვადა მთავრდება 1994 წლის 28 თებერვლამდე, იწარმოებს 1994 წლის 1 მარტიდან ამ თანხებზე წლიური 7 პროცენტის დამატებით, ხოლო 0,6 პროცენტით არასრული წლის ყოველ იმ თვეზე, რომელიც გასულია დაზღვევის ხელშეკრულების დამთავრების მოშენტიდან 1994 წლის 1 მარტამდე.

დაზღვეულის გარდაცვალების შემთხვევაში კომპენსაცია 200 მანეთამდე ოდენობით გაიცემა სადაზღვევო თანხის გაცემასთან ან შესატანების დაბრუნებასთან ერთად, ხოლო იმ ხელშეკრულებებზე, რომლებზეც დარიცხულია 200 მანეთზე მეტი კომპენსაცია სადაზღვეო თანხათა მიმღებად დანიშნულ პირებზე გაიცემა დადგენილი ფორმის ცნობები და საკომპენსაციო თანხების გაცემა იწარმოებს 1994 წლის 1 მარტიდან ამ თანხებზე წლიური 7 პროცენტის დამატებით ყოველ სრულ წელიწადზე და 0,6 პროცენტით — არასრული წლის ყოველ იმ თვეზე, რომელიც გასულია დაზღვევის ხელშეკრულების დამთავრების მოშენტიდან 1994 წლის 1 მარტამდე.

იმ შემთხვევაში, თუ კომპენსაციის მისაღებად 1994 წლის მარტში მიმართა არა იმ პირმა, ვის სახელზეც იყო გაფორმებული ცნობა, კომპენსაციის გაცემა იწარმოებს მემკვიდრეზე, რომელიც წარმოადგენს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ მემკვიდრეობის დამადასტურებელ დოკუმენტს.

1991 წლის მარტის შემდეგ გამოსასყიდი თანხების მიღებისას დაზღვევის ხელშეკრულების მოქმედების ვადამდე შეწყვეტის შემთხვევაში (მიზეზისაგან დამოუკიდებლად) საკომპენსაციო თანხები ~~ა~~ გაიცემა.

ამასთან დამატებით გაცნობებთ, რომ დაზღვეულ მოქალაქეთა პირადი ანგარიშების გადაფასება და საკომპენსაციო თანხების დარიცხვა ამჟამად მიმდინარეობს რესპუბლიკის ქალაქებისა და რაიონების სახელმწიფო დაზღვევის ინსპექციებში, სადაც მოქალაქეებს შეუძლიათ მიიღონ დაწვრილებითი ინფორმაცია მათთვის საინტერესო საკითხებზე.

სახელმწიფო დაზღვევის ორგანოები მყარ ეკონომიკურ გარანტიას იძლევიან სადაზღვევო ხელშეკრულებით განპირობებული თანხების გაცემაზე.

საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო დაზღვევის გამგეობა

ვისაც სპეციალობა სურს

თბილისის კავშირგაბმულობის ელექტროტექნიკუმი აცხადებს 1991/92 სასწავლო წლისათვის მოსწავლეთა მიღებას

ა) დღის სწავლების შემდეგ სპეციალობებზე:

მეორე კურსი

1. ავტომატური ელექტროკავშირი.
2. მრავალარხიანი ელექტროკავშირი.
3. რადიოკავშირი, რადიომაუწყებლობა და ტელეხედვა.
4. საფოსტო კავშირი.

ბ) დაუსწრებელი სწავლების შემდეგ სპეციალობებზე:

მესამე კურსი

1. ავტომატური ელექტროკავშირი
2. მრავალარხიანი ელექტროკავშირი
3. საფოსტო კავშირი

ტექნიკუმში მიიღებიან საშუალო განათლების მქონე და საშუალო პროფტექნიკური სასწავლებლის კურსდამთავრებულები, რომლებიც ფლობენ ენას (ინგლისური) — ბიზნესის ენის შესწავლას. სწავლის პროცესში ფართოდ იქნება გამოყენებული თანამედროვე სასწავლო ტაბლიკა, აუდიო-ვიდეო მასალა, მეთოდური და დამხმარე ლიტერატურა და სწავლის პროცესისათვის აუცილებელი სხვა მოწყობილობა;

ლექციებ-სემინარებისა და პრაქტიკული მეცადინეობებისათვის მოწვეულია უნივერსიტეტის ძირითადი კადრებისა და ლაბორატორიების პროფესორ-მასწავლებლები, მეზობელი ქვეყნების ცნობილი სპეციალისტები და

ბ) ოქტომბრის შემდეგ ტექნიკუმში ჩარიცხებიან პირები, რომლებიც წარმატებით ჩაბარებენ მისაღებ გამოცდებზე დადებითი შეფასების მიღებისას კონკურსგარეშე ჩარიცხებიან ობლები და მშობლების მზრუნველობას მოკლებული ბავშვები; I და II ჯგუფის ინვალიდები, თადარიგში დათხოვილი სამხედრო მოსამსახურენი, რომლებსაც აქვთ სამხედრო კომისარიატის მოწმობა ჩარიცხვისას შეღავათის უფლებების შესახებ.

წარმოებისაგან მოუწყვეტლივ სწავლებაზე პირველ რიგში მიიღებიან პირნი, რომლებიც მუშაობენ არჩეული სპეციალობის პროფილით, სამხედრო მოსამსახურენი თადარიგში დათხოვნიდან ბოლო სამი წლის განმავლობაში; სამხედრო მოსამსახურეთა ცოლები; I და II ჯგუფის ინვალიდები, პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებლის კურსდამთავრებულები, რომლებიც შედიან მონათესავე სპეციალობაზე; უმუშევარი ქალები, რომლებსაც ჰყავთ 3 წლამდე ასაკის ბავშვები.

დარჩენილი ადგილზე ჩაირიცხებიან დანარჩენი შემსვლელები კონკურსის შედეგად მისაღებ გამოცდებზე მიღებული ნიშნების მიხედვით.

ტექნიკუმში დღის სწავლების განყოფილებაზე ჩარიცხული მოსწავლეები უზრუნველყოფილი იქნებიან სტიპენდიით არსებული წესის მიხედვით.

განცხადებები მიიღება ტექნიკუმის დირექტორის სახელზე 1991 წლის 10 აგვისტომდე.

განცხადებას უნდა დაერთოს:

1. **საშუალო განათლების მოწმობა, დედანი;**
2. **სამედიცინო ცნობა, ფორმა № 086 უ;**
3. **ამონაწერი შრომის ან კოლმეურნის წიგნაკიდან, დამოწმებული ადმინისტრაციის მიერ;**
4. **5 ცალი ფოტოსურათი, ზომით 3X4 სმ.;**
5. **პასპორტი, სამხედრო ბილეთი ან მიწერის მოწმობა (წყვევამდელთათვის) „წარმოდგენილი უნდა იქნეს პირადად.**

მისაღები გამოცდები ჩატარდება 12-დან 16 აგვისტომდე. მეცადინეობა დაიწყება 2 სექტემბერს, ხოლო დაუსწრებელ განყოფილებაზე 1 ოქტომბერს.

განცხადებების მიღება და ცნობების გაცემა ყოველდღე, გარდა კვირისა 9-დან 16 საათამდე.

მისამართი: თბილისი, ისნის რაიონი, ბოგდან ხმელნიცკის ქ. 48. ტელეფონები: 71-92-21, 74-00-65.

ტრანსპორტი: მეტრო სადგურ „ისანთან“ ტრამვაი № 7, ავტობუსი: № 51, 90, კოლმეურნის მოედნიდან: ავტობუსი № 16.

დირექცია

კასპის ინდუსტრიული ტექნიკუმი

აცხადებს მოსწავლეთა მიღებას 1991-92 სასწავლო წლისათვის დასწრებული და დაუსწრებელი სწავლების შემდეგი სპეციალობებით:

დღის დასწრებული განყოფილება

სილიკატებისა და ძნელდნობადი არალითონური მასალებისა და ნაკეთობების ტექნოლოგია, „საშენ მასალების საწარმოთა მოწყობილობის ექსპლოატაცია და რემონტი“, „ელექტრული მანქანებისა და აპარატების წარმოება“.

დაუსწრებელი განყოფილება

„სილიკატებისა და ძნელდნობადი არალითონური მასალებისა და ნაკეთობების ტექნოლოგია“.

შემსვლელნი აბარებენ გამოცდებს შემდეგ დისციპლინებში:

სპეციალობა — „სილიკატებისა და ძნელდნობადი არალითონური მასალებისა და ნაკეთობების ტექნოლოგია“:

ქართული ენა და ლიტერატურა — წერა;

ქიმია — ზეპირი.

სპეციალობაზე — „საშენი მასალების საწარმოთა მოწყობილობის ექსპლოატაცია და რემონტი“, „ელექტრული მანქანებისა და აპარატების წარმოება“.

ქართული ენა და ლიტერატურა — წერა;

მათემატიკა — ზეპირი.

ტექნიკუმში მიიღებიან სამშაოალო განათლების მქონე და საშუალო პროფტექნიკური სასწავლებლის კურსდამთავრებულები, რომლებიც შედიან მონათესავე სპეციალობაზე; უმუშევარი ქალები, რომლებსაც ჰყავთ 3 წლამდე ასაკის ბავშვები.

დარჩენილი ადგილზე ჩაირიცხებიან დანარჩენი შემსვლელები კონკურსის შედეგად მისაღებ გამოცდებზე მიღებული ნიშნების მიხედვით.

ტექნიკუმში დღის სწავლების განყოფილებაზე ჩარიცხული მოსწავლეები უზრუნველყოფილი იქნებიან სტიპენდიით არსებული წესის მიხედვით.

განცხადებები მიიღება ტექნიკუმის დირექტორის სახელზე 1991 წლის 10 აგვისტომდე.

განცხადებას უნდა დაერთოს:

1. **საშუალო განათლების მოწმობა, დედანი;**
2. **სამედიცინო ცნობა, ფორმა № 086 უ;**
3. **ამონაწერი შრომის ან კოლმეურნის წიგნაკიდან, დამოწმებული ადმინისტრაციის მიერ;**
4. **5 ცალი ფოტოსურათი, ზომით 3X4 სმ.;**
5. **პასპორტი, სამხედრო ბილეთი ან მიწერის მოწმობა (წყვევამდელთათვის) „წარმოდგენილი უნდა იქნეს პირადად.**

მისაღები გამოცდები ჩატარდება 12-დან 16 აგვისტომდე. მეცადინეობა დაიწყება 2 სექტემბერს, ხოლო დაუსწრებელ განყოფილებაზე 1 ოქტომბერს.

განცხადებების მიღება და ცნობების გაცემა ყოველდღე, გარდა კვირისა 9-დან 16 საათამდე.

მისამართი: თბილისი, ისნის რაიონი, ბოგდან ხმელნიცკის ქ. 48. ტელეფონები: 71-92-21, 74-00-65.

ტრანსპორტი: მეტრო სადგურ „ისანთან“ ტრამვაი № 7, ავტობუსი: № 51, 90, კოლმეურნის მოედნიდან: ავტობუსი № 16.

დირექცია

თუკი მანქანის შეკეთება გსურთ

საქართველოს რესპუბლიკის საბინისტროების, უწყებებისა და ორგანიზაციების ხელმძღვანელთა საყურადღებოდ!

რესპუბლიკური საწარმოო გაერთიანება „საავტოორემონტი“ იღებს ჩვენი რესპუბლიკის ხებისმიერი ორგანიზაციის კუთვნილი ზილ-130, მეზ-555 და მაზ-503 მოდელის სატვირთო ავტომობილების, პაზ-672 და „ლაზ“-ის მოდელის ავტობუსების, გაზ-24 მოდელის მსუბუქი ავტომობილების და მათი აგრეგატების: ძრავის, სიჩქარეთა გადაცემის კოლოფის, წინა და უკანა ხიდის კაპიტალურად შეკეთების შეკვეთებს.

შეკვეთები შესრულდება ხარისხიანად და თქვენთან შეთანხმებულ ვადებში.

ჩვენი მისამართია: თბილისი, ნაძალადევის რაიონი, მექანიზაციის ქ. № 1. ტელეფონები: 66-18-26; 66-03-53.

რესპუბლიკური ს/ბ „საავტორემონტი“

სააქციონერო საზოგადოება

„საქართველოს უნივერსალური ბირჟა“

იჩქარეთ!

ნომინალური ფასით ჩვენს აქციებზე ხელმოწერა გრძელდება მხოლოდ 10 სექტემბრამდე.

აქციების ღირებულება 10 ათასი და 50 ათასი მანეთია.

მათ, ვინც უკვე გამოიყენა ეს შანსი, გადაიხადა აქციის ღირებულების 40% და სურს გახდეს საააქციონერო საზოგადოების წევრი, შეგახსენებთ, რომ აქციის მთლიანი ღირებულება 10 სექტემბრამდე უნდა დაიფაროს.

აქციის შეძენა შეუძლია აგრეთვე იმ პირებს და ორგანიზაციებს, რომელთაც არ გადაუხდიათ აქციის ღირებულების 40%.

ჩვენი ორიგინალური სტრუქტურა საშუალებას მოგცემთ ფართოდ გამოიყენოთ თქვენი ეკონომიკური ტალანტი. აწარმოოთ არამარტო წმინდა საბირჟო ოპერაციები, არამედ დააფინანსოთ სამრეწველო, სამეცნიერო და სხვა პროექტები.

შეგახსენებთ! აქციონერთა მეორე შეკრება შედგება სექტემბრის ბოლოს.

ჩვენი აქცია თქვენი მოგების გარანტიაა!

ჩვენი ანგარიშის ნომერია 000161103, კომერციული ბანკი „დრო“.
საქართველოს რესპუბლიკის სახბანკის საოპერაციო სამმართველო, კოდი 521006.

საააქციონერო საზოგადოება საქართველოს უნივერსალური ბირჟის მისამართია: რუსთაველის გამზირი 42, გამომცემლობა „მერანი“, I სართული, ფირმა „არდიექსის“ ოფისი; ტელეფონი: 98-87-40

ქ. თბილისის № 138 საშუალო პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებელი აცხადებს

მოსწავლეთა მიღებას 1991-1992 სასწავლო წლისათვის შემდეგი სპეციალობებით:

1. ავტომობილის შემკეთებელი ზეინკალი, ავტომობილის მართვის უფლებით. მიიღებიან ახალგაზრდები 9 კლასის განათლებით. სწავლის ვადა 3 წელია. ისინი უზრუნველყოფილი იქნებიან უფასო კვებით, ფორმითა და სპეცტანსაცმლით. კურსდამთავრებულები პროფესიასთან ერთად მიიღებენ ზოგადი საშუალო განათლების დიპლომს და ავტომობილის მართვის მოწმობას.

2. ავტომობილის შემკეთებელი ზეინკალი. მიიღებიან ახალგაზრდები საშუალო განათლებით 30 წლის ასაკის ჩათვლით. სწავლის ვადა 10 თვეა. სტიპენდია თვეში 30 მანეთია. ისინი მიიღებენ დიპლომს პროფესიაში.

მოსწავლეებს მიეცემათ საწარმოო პრაქტიკის პერიოდში გამომუშავებული თანხის 50 პროცენტი. სწავლის პერიოდი ითვლება უწყვეტ საერთო შრომით სტაჟში. სასწავლებელს აქვს საერთო საცხოვრებელი.

განცხადებას მიღების შესახებ **უნდა** დაერთოს შემდეგი საბუთები:

1. განათლების მოწმობა ან ატესტატი (დედანი);
2. საექიმო ცნობა (ფორმა № 086 უ);
3. ცნობა საცხოვრებელი ადგილიდან ოჯახის წევრების ჩვენებით;
4. დახასიათება;
5. 6 ცალი ფოტოსურათი (3X4);
6. დაბადების მოწმობა (დედანი).

სწავლა დაიწყება 2 სექტემბერს.

სასწავლებლის მისამართია: 380119. თბილისი, გლდანის რაიონი, ქერჩის შესახვევი № 5 (ყოფილი № 126 პროფტექნიკური სასწავლებლის ტერიტორია). ტელეფონი: 67-63-22; 67-63-08.

ტრანსპორტი: მეტრო გურამიშვილიდან ავტობუსი № 24, 56, 80, 155. სამარშრუტო ტაქსი — № 24, 73.

დირექცია.

სასწავლებლად მიწვევთ

მსუბუქი და საფეიერო მრეწველობის უმაღლესი პროფესიული სასწავლებელი (ყოფილი № 36 სპტს) შემდეგი სპეციალობებით: ტრიკოტაჟისა და აბრეშუმის მქსოველი, მრთველი, მკერავი.

ძირითად პროფესიებთან ერთად მოსწავლეები შეიესწავლიან ინდივიდუალურ ჯრა-კერვას, ხელით ქსოვას, თექის მოთელვას, კოსმეტიკას, ღებვის ხალხურ მეთოდებს.

სასწავლებელში მიიღებიან მოსწავლეები სრული და არასრული საშუალო განათლების ბაზაზე. არასრული განათლების ბაზაზე შექმნილ ჯგუფებში სწავლება მიმდინარეობს ორ საფეხურად.

I საფეხურზე სწავლების ვადა ორი წელია. 9 კლასის განათლების მქონე მოსწავლეები საშუალო განათლებასთან ერთად მიიღებენ პროფესიას შესაბამისი თანრიგით და გაწაწილდებიან საბაზო საწარმოებში.

II საფეხურზე სწავლების უფლება ეძლევათ I საფეხურის მამთავრებლებს. ყველა კურსდამთავრებული გაწაწილდებიან „გამთიშველებში“, მის ფილიალებში ჭიათურა-ბარაგაუნში, „ელექტროშემდუღებელში“. 4-5 წელიწადში დაკმაყოფილდებიან ბინით. დემობილიზებულნი სარგებლობენ უპირატესობით. კურსდამთავრებულებზე განხორციელდება ახალგაზრდა სპეციალისტებისთვის დადგენილი კანონმდებლობა. სასწავლებელში მოქმედებს ჭიუ-ჯიცუს, უშუსა და კარატეს სექციები. იმართება ვიდეო ფილმების ჩვენება, დისკოტეკები. სასწავლებელში ჩარიცხული მოსწავლეები მონაცემებისა და სურვილის მიხედვით გადანაწილდებიან სასწავლებლის რაიონებში.

ბინა ოთხ ხელიწადში

თბილისის № 132 საშუალო პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებელი აცხადებს

მოსწავლეთა მიღებას შემდეგ სპეციალობებზე:

1. ზეინკალ-მეიარაღე.
2. ხარატი.
3. ქიმიური ანალიზის ლაბორანტი.
4. ავტომატური და ნახევრადავტომატური ჩარხებისა და დანადგარების ოპერატორი.
5. პლასტმასის ნაწარმის მწნეხავი.
6. ელექტროაპარატშემდუღებელი.
7. პროგრამული მართვის ჩარხებისა და მანიპულატორების გამმართველი (9 კლასის ბაზაზე).

სწავლა ქართულ და რუსულ ენებზეა. სასწავლებელში პირველ ორ სპეციალობებზე ჩარიცხულთა მიეცემათ სტიპენდია თვეში 80 მანეთამდე და 40 მანეთი კომპენსაცია. აგრეთვე საწარმოო პრაქტიკის დროს გამომუშავებული თანხის 50 პროცენტი. წარჩინებულებს მიეცემათ სტიპენდია 25 პროცენტის გადიდებით. კურსდამთავრებულები განაწილდებიან თბილისის სათავო ქარხანა „გამთიშველებში“, მის ფილიალებში ჭიათურა-ბარაგაუნში, „ელექტროშემდუღებელში“. 4-5 წელიწადში დაკმაყოფილდებიან ბინით. დემობილიზებულნი სარგებლობენ უპირატესობით. კურსდამთავრებულებზე განხორციელდება ახალგაზრდა სპეციალისტებისთვის დადგენილი კანონმდებლობა. სასწავლებელში მოქმედებს ჭიუ-ჯიცუს, უშუსა და კარატეს სექციები. იმართება ვიდეო ფილმების ჩვენება, დისკოტეკები. სასწავლებელში ჩარიცხული მოსწავლეები მონაცემებისა და სურვილის მიხედვით გადანაწილდებიან სასწავლებლის რაიონებში.

სასწავლებელში ჩარიცხული მსურველებმა უნდა წარმოადგინონ შემდეგი საბუთები:

1. განცხადება დირექტორის სახელზე.
2. საშუალო სკოლის ატესტატი (დედანი).
3. ცნობა საცხოვრებელი ადგილიდან.
4. ოთხი ცალი ფოტოსურათი 3X4.
5. ჯანმრთელობის ცნობა ფ. № 086-უ (მძღოლებმა „ფსიქო“).
6. შრომის წიგნაკი ან ცნობა უმუშევრობის შესახებ.

პასპორტს და სამხედრო ბილეთს წარმოადგენენ პირადად.

სწავლა დაიწყება 16 სექტემბერს.

საბუთებს მიიღებენ 15 სექტემბრამდე.

დაწვრილებითი ცნობებისათვის მოგვმართეთ მისამართით: **თბილისი, ქეთევან წამებულის გზშირი № 65. ელსმენი 74-59-06; 74-59-08; 74-59-09.**

ტრანსპორტი: მეტრო „ისანი“, ავტობუსი 98; ტროლეიბუსი № 7, ტრამვაი № 7.

დირექცია

უზრუნველყოფილი იქნებიან სამუშაოთი

თბილისის 120-ე საშუალო პროფესიულ-ტექნიკური სასწავლებელი მიწვევთ სწავლის გასაგრძელებლად

სასწავლებელი იმზადებს მაღალკვალიფიციურ სპეციალისტებს შემდეგი სპეციალობების მიხედვით:

1. ავტობუსის მძღოლებს („დ“ კატეგორია, მეორე კლასი)
2. ტრამვაისა და ტროლეიბუსის მძღოლებს
3. ავტომობილის მძღოლებს („ვ“ და „ც“ კატეგორია)
4. ზეინკალ-ელექტრიკოსებს
5. ზეინკალ-ავტომშემკეთებლებს
6. მძღოლ-ავტომშემკეთებლებს

სასწავლებელში მიიღებიან საშუალო განათლების მქონე ახალგაზრდები 30 წლამდე. სწავლის პერიოდში მოსწავლეებს მეცემათ სტიპენდია 80-200 მანეთის ოდენობით. სწავლის ხანგრძლივობა მძღოლების ჯგუფებში 5 თვეა, ხოლო დანარჩენ სპეციალობებზე ერთი წელი. სწავლის პერიოდი ითვლება უწყვეტ შრომის სტაჟად. ყველა კურსდამთავრებული სწავლის დამთავრების შემდეგ უზრუნველყოფილი იქნება სამუშაოთი.

თბილისის სატრანსპორტო გაერთიანებაში განაწილებულ ტრამვაისა და ტროლეიბუსის მძღოლებს, რომლებიც იმყოფებიან თბილისში ბინის მიღების აღრიცხვაზე, უფლება ეძლევათ გაიფორმონ ხელშეკრულება ოთხ წელიწადში ბინის მიღებაზე.

თბილისის სატრანსპორტო გაერთიანების საწარმოებში ტრამვაის, ტროლეიბუსის და ავტობუსის მძღოლების საშუალო თვიური ხელფასი 500-600 მანეთია.

სასწავლებელში ჩარიცხვის მსურველებმა უნდა წარმოადგინონ შემდეგი საბუთები:

1. **განცხადება დირექტორის სახელზე.**
2. **საშ